

סדר ליל שבת

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת מִלְּאֲכֵי עֲלִיוֹן מִלְּד מִלְּכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיוֹן מִלְּד
מִלְּכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

בְּרִכּוֹנֵי לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיוֹן מִלְּד
מִלְּכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

בְּשִׁבְתְּכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיוֹן מִלְּד
מִלְּכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

בְּצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיוֹן מִלְּד
מִלְּכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

כִּי מִלְּאֲכֵי יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, יִהְיֶה יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבּוֹאְךָ,
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֵשֶׁת חַיִּל מִי יִמָּצֵא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה:

בְּטַח בָּהּ לֵב בִּעְלָהּ, וְשָׁלָל לֹא יִחָסֵר:

גְּמֻלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע, כֹּל יָמֵי חַיֶּיהָ:

דִּרְשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים, וְתַעֲשֵׂ בְחֶפְזָן כְּפִיָּה:

הִיטָה פְּאֻנִיּוֹת סוּחָר, מִמְּרָחֵק תָּבִיא לַחֲמָה:

וּתְקַם בְּעוֹד לַיְלָה וּתְתֵן טָרַף לְבֵיתָהּ. וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ:
 זִמְמָה שָׂדֶה וּתְקַחְהוּ, מִפָּרִי כַפִּיהָ נִטְעָה כָּרֶם:
 חֲגָרָה בְּעוֹז מְתִנֶּיהָ, וּתְאַמֵּץ זְרוּעֹתֶיהָ:
 טָעָמָה כִּי טוֹב סִחָרָהּ, לֹא יִכָּבֶה בַּלֵּילָה גֵּרָה:
 יָדֶיהָ שְׁלָחָה בִּפְיֹשׁוֹר, וְכַפִּיהָ תִּמְכּוּ פָלֶךְ:
 כִּפָּה פָּרִשָׁה לְעֵנִי, וַיָּדִיהָ שְׁלָחָה לְאַבְיוֹן:
 לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג, כִּי כָל בֵּיתָהּ לִבָּשׁ שָׁנִים:
 מְרִבֵּדִים עֲשֵׂתָה לָּהּ, נָשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה:
 בּוֹדֵעַ בַּשָּׁעָרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ:
 סֹדִין עֲשֵׂתָה וּתְמָכּוֹר, וְחֲגוֹר נִתְּנָה לְכַנְעָנִי:
 עוֹז וְהֶדֶר לְבוּשָׁהּ, וּתְשֻׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן:
 פִּיהָ פֶּתַחַה בְּחִכָּמָהּ, וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ:
 צוֹפִיָּה הִלִּיכוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֹל:
 קָמוּ בָנֶיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיַּהֲלֵלָהּ:
 רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיִל, וְאַתָּה עָלִית עַל כָּלָנָהּ:
 שִׁקָּר הַחֵן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל:
 תָּנוּ לָהּ מִפָּרִי יָדֶיהָ, וַיַּהֲלִלוּהָ בַּשָּׁעָרִים מִעֲשִׂיהָ:

אֶתְקִינּוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲיָמְנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא דְמַלְכָּא
קדִישָׁא:
אֶתְקִינּוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְחַקְל תְּפוּחִין
קדִישִׁין:

אֵהְלֵלָהּ שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר. וְאֶגְדְּלָנוּ בְּתוֹדָה: יְהוָה עֲזִי וּמִגְנִי
בו בְּטַח
לְבִי וְנַעֲזֹרֶתִי. וַיַּעֲלֵז לְבִי. וּמִשִּׁירֵי אֵהוּדָנוּ:

א זָמַר בְּשִׁבְחִין. לְמִיַּעַל גּוֹ פִתְחִין. דְּבַחְקֵל תְּפוּחִין. דְּאִינוּן
קדִישִׁין:
ב זָמִין לָהּ הַשָּׁמָא. בְּפִתּוּרָא חֲדָמָא. וּבִמְנַרְתָּא טַבְתָּא דְנִהָרָא עַל
רִישִׁין:

ג מִינָא וּשְׁמָא לָא. וּבִינְיָהּ כָּלָה. בְּקִשּׁוּטִין אֲזֵלָא. וּמֵאֲנִין
וּלְבוּשִׁין:
ד חֲבַק לָהּ בַּעֲלָהּ. וּבִיסוּדָא דִּילָהּ. דְּעַבִּיד נִיחָא לָהּ. יְהֵא כְּתִישׁ
כְּתִישִׁין:

ה וְחִין אַף עֲקֻתִין. בְּטִילִין וּשְׁבִיתִין. בְּרַם אֲנָפִין חֲדָתִין וְרוּחִין
עִם נְפֻשִׁין

ח דו סגִי יִיתִי. וְעַל חֲדָא תַרְתִּי. נְהוּרָא לֵה יִמְטִי. וּבִרְכָאן
דְּנִפִישִׁין:

ק רִיבּוּ שׁוּשְׁבִינִין. עֲבִידוּ תְקוּנִין. לְאַפְשָׁא זִיגִין. וְנוּגִין עִם
רַחֲשִׁין:

ל מְעַבֵּד נִשְׁמָתִין. וְרוּחִין חֲדָתִין. בְּתַרְתִּין וּבְתַלְתִּין. וּבְתַלְתָּא
שְׁבָשִׁין:

ו עֲטוּרִין שְׁבָעִין לֵה. וּמִלְכָּא דְלַעִילָא. דְתַתְּעֵטֵר כְּלָה. בְּקַדִּישׁ
קַדִּישִׁין:

ז שִׁימִין וּסְתִימִין. בְּגוּ כָּל עֲלָמִין. בְּרַם עֲתִיק יוֹמִין. הֵלֵא בְּטִישׁ
בְּטִישִׁין:

ח הָא רַעְוָא קָמִיָּה. דְתַשְׁרִי עַל עֲמִיָּה. דִּיתַעֲנַג לִשְׁמִיָּה. בְּמַתִּיקִין
וְדוּבָשִׁין:

ט סִדֵּר לְדְרוּמָא. מְנַרְתָּא דְסְתִימָא. וְשִׁלְחָן עִם נְהֻמָּא. וּבִצְפּוֹנָא
אַרְשִׁין:

י חֲמָרָא גּוּ כְּסָא. וּמִדְּאֵי אֶסָּא. לְאַרוּס וְאַרוּסָּה. לְהַתְקַפָּא
חֲלָשִׁין:

יא עֲבִד לְהוֹן כְּתָרִין. בְּמַלְיוֹן יְקִירִין. בְּשְׁבָעִין עֲטוּרִין. דְּעַל גְּבִי
חֲמָשִׁין:

שְׁכִינְתָא תתעטר. בְּשִׁית בְּהִמֵּי לִסְטֵר. בְּוִיו תתקטר. וְזִינִין
דְּכְנִישִׁין:

לְ מִבְצַע עַל רִיפְתָא. כְּזִיתָא וּכְבִיעֶתָא. תָּרִין יוּדִין בְּקֻטָא.
סְתִימִין וּפְרִישִׁין:

מִ שֶׁח זִיתָא דְכָא. דְּטַחֲנִין רִחֶא. וְנִגְדִין נְחֻלָּא. בְּגוּה בְּלַחֲשִׁין:
הָ לָא בִימָא רְזִין. וּמִלִּין דְּגִיזִין. דְּלִיתְהוֹן מִתְחִזִין. טְמִירִין
וּכְבִישִׁין:

אֵ תַעֲטֶרֶת כְּלָה. בְּרִזִין דְּלַעִילָא. בְּגוּ הָאֵי הִילולָא. דְּעִירִין
קְדִישִׁין:

וַיְהִי רַעְוָא מִן גְּדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין טְמִירָא דְכָל
טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֹא דִיתְמָשֶׁף טְלָא עֲלָאָה מִנִּיה לְמִלָּא רִישִׁיה
דְּזַעִיר אֲנָפִין וּלְהִטִּיל לְחַקֵּל תְּפוּחִין קְדִישִׁין בְּנִהִירוּ דְּאֲנָפִין
בְּרַעְוָא וּבְחֻזָּתָא דְכָלֹא. וַיִּתְמָשֶׁף מִן גְּדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל
קְדִישִׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֹא. רַעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא
וְחֻסְדָּא בְּנִהִירוּ עֲלָאָה בְּרַעוּתָא וְחֻזָּה עָלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי. וְעַל
כָּל הַנָּלוּיִם אֵלֵי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמִיה. וַיִּפְרָקִינוּ מִכָּל עֲקֻתִּין
בִּישִׁין דִּיִּיתוּן לְעֻלְמָא. וַיִּזְמִין וַיִּתְּיָהֵב לָנָא וּלְכָל בְּפִשְׁתָּנָא חֲנָא
וְחֻסְדָּא

וְחַיִּי אֲרִיכִי וּמְזוֹנִי רוֹיְחִי וְרַחֲמֵי מֶלֶךְ קֹדֶמִיָּה, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

קידוש ליל שבת

מזמור לדוד. יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני, על מי מנחות ינהלני: נפשי ישוב. ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה בגיא צלמות לא אירא רע, כי אתה עמדי. שבטך ומשענתך, המה ינחמני: תערוך לפני שלחן, נגד צררי, דשנת בשמן ראשי כוסי רוקה: אף טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי.

ושבתי בבית יהוה לארוך ימים:

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

סברי מרנו. (ועונים - לחיים):

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי

הגפן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ, וְשִׁבַּת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
הַנִּחְיָלָנוּ, זִכְרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי
קִדְּשׁ, זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. וְשִׁבַּת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן הַנִּחְיָלָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

שירים לליל שבת

מה יְיָדוֹת מְנוּחָתָךְ, אֶת שַׁבַּת הַמְלָכָה. בָּכֵן נְרוּץ לְקִרְאתָךְ, בּוֹאֵי כָלָה
נְסוּכָה. לְבוּשׁ בְּגָדֵי חֲמוּדוֹת, לְהַדְלִיק נֵר בְּבִרְכָּה. וְתִכַּל כָּל הָעֲבוֹדוֹת, לֹא
תַעֲשֹׂו מְלָאכָה. להתענג

מַעֲרַב מִזְמִינִים, כָּל מִינֵי מִטְעָמִים. מִבְּעוֹד יוֹם מוֹכְנִים, תִּרְנְגוּלִים
מִפִּטְטָמִים. וְלַעְרוֹף כְּמָה מִינִים, שְׁתוֹת יַיִנוֹת מִבְּשָׁמִים. וְתַפְנוּקֵי מַעֲדָנִים,
בְּכָל שָׁלֹשׁ פַּעֲמִים: להתענג

נִחְלַת יַעֲקֹב יִירָשׁ, כָּלִי מַצָּרִים נִחְלָה. וַיִּכְבְּדוּהוּ עֲשִׂיר וָרֶשׁ, וְתִזְכּוּ
לְגֻאֲלָהּ. יוֹם שַׁבַּת אִם תִּשְׁמְרוּ, וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה. שְׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹדוּ,
וּבִשְׂבִיעֵי נְגִילָה: להתענג

חִפְצֵיךָ אֲסוּרִים, וְגַם לְחֹשֶׁב חֲשָׁבוֹנוֹת. הִרְהוּרִים מִתָּרִים, וְלִשְׁדֹּף הִבְנוֹת.
וְתִינּוֹק לְלַמְדוֹ סֵפֶר, לְמַנְצַח בְּנִגִּינוֹת. וְלִהְיוֹת בְּאֵמָרֵי שְׁפָר, בְּכָל פְּנוֹת
וּמַחְנוֹת: להתענג

הַלּוֹכֶךָ תִּהְיֶה בְּנַחַת, עֲנֵג קָרָא לְשַׁבַּת. וְהַשְׁנָה מִשַּׁבַּחַת, פֶּדֶת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת.
בָּכֵן נִפְשֵׁי לָךְ עֲרָגָה, וְלָנוּחַ בַּחֲבַת. כְּשׁוֹשָׁנִים סוּגָה, בּוֹ יְנוּחוּ בֵּין וּבֵת:
להתענג

מִעֵינִי עוֹלָם הֵבֵא, יוֹם שַׁבַּת מְנוּחָה. כָּל הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ, יִזְכּוּ לָרֶב שְׁמֻחָה.
מִחֻבְלֵי מְשִׁית, יִצְלוּ לְרוּחָה. פְּדוּתֵנוּ תִצְמִיחַ, וְנָס יָגוֹן וְאַנְחָה: להתענג

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אֹר לַיהוּדִים יוֹם שַׁבָּתוֹן יוֹם מִתְמַדִּים. שׁוֹמְרֵיו וְזוֹכְרֵיו
הִמָּה מְעִידִים. כִּי לְשִׁשָּׁה כָּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים:

שְׁמִי שְׁמִים אֶרֶץ וַיָּמִים. כָּל צָבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים. תַּנִּין וְאָדָם וְחַיִּית
רְאִמִּים. כִּי בָּיָה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים:

הוא אֲשֶׁר דָּבָר לְעַם סִגְלָתוֹ. שְׁמֹר לְקִדְשׁוֹ מִבְּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ. שַׁבָּת קִדְשׁ
יוֹם חֲמֻדָּתוֹ. כִּי בּוֹ שַׁבָּת אֵל מְכַל מְלֹאכָתוֹ:

בְּמִצּוֹת שַׁבָּת אֵל יִחְלִיצֶהָ. קוֹם קָרָא אֵלָיו יְחִישׁ לְאַמְצָהָ. נִשְׁמַת כָּל חַי וְגַם
נִעְרִיצָהָ. אֲכֹל בְּשִׁמְחָה כִּי כָכָר רִצָּהָ:

בְּמִשְׁנָה לָחֵם וְקִדְוֶשׁ רַבָּה. בְּרוּב מְטַעֲמִים וְרוּחַ נְדִיבָהָ. יִזְכּוּ לָרַב טוֹב
הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ. בְּבִיאת גּוֹאֵל לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

יה רַבּוֹן עֶלְם וְעֹלְמָיָא. אַנְתָּ הוּא מְלָכָא מְלָךְ מְלֻכְיָא. עוֹבְדֵי גְבוּרָתָהָ
וְתַמְהָיָא. שְׁפָר קִדְמֵי לְהַחְוִיָּא:

שַׁבְּחִין אֶסְדֵּר צַפְרָא וְרַמְשָׁא, לָךְ אֱלֹהָא קוֹדִישָׁא. דִּי בְרָא כָּל נַפְשָׁא. עִירִין
קוֹדִישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׁא. חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמָיָא:

רַבְרַבִּין עוֹבְדֶךָ וְתַקִּיפִין. מְכִיד רַמְיָא וְזַקִּיף כְּפִיפִין. לוֹ יְחִיָּה גִבֹּר שְׁנִין

אלפין. לא יעול גבורתה בחושבניא:

אלהא די לה יקר ורבותא. פרוק ית ענה מפום אריותא. ואפיק ית עמד

מגו גלותא. עמד די בחרת מכל אומיא:

למקדש תוב ולקדש קודשין. אטר די בה יחדיו רוחין ונפשין. ויזמרון

לך שירין ורחשין. בירושלם קרתא דשופריא:

כָּל מִקְדָּשׁ שְׁבִיעֵי כְּרָאוּי לוֹ. כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת כְּדַת מַחֲלָלוֹ. שְׁכָרוֹ הִרְבֵּה
מְאֹד עַל פִּי פָּעָלוֹ. אִישׁ עַל מַתְּנָהוּ וְאִישׁ עַל דָּגְלוֹ:
אוֹהֲבֵי יְהוָה הַמַּחֲכִים בְּבִנְיָן אֲרִיאֵל. בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שִׁישׁוּ וְשִׁמְחוּ כַּמִּקְבְּלֵי
מִתֵּן נִחְלִיאֵל. גַּם שָׂאוּ יָדֵיכֶם קוֹדֵשׁ וְאָמְרוּ לֵאמֹל. בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן
מִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

דּוֹרֵשֵׁי יְהוָה זָרַע אֲבָרְהָם אוֹהֲבֵוֹ. הַמֵּאַחֲרִים לְצִאֲת מִן הַשַּׁבָּת וּמִמֶּהֱרִים
לָבֹא. שְׁמִיחִים לְשִׁמְרוֹ וּלְעֶרֶב עֲרוּבוֹ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נִגְלָה וְנִשְׁמָחָה
בוֹ:

זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שַׁבָּת גְּרוּסָה. חֲרוּתָה לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּכֹלָה בֵּין
רַעוּתֶיהָ מִשְׁבָּצָה. טְהוּרִים יִירָשׁוּהָ וִיקְדֹּשׁוּהָ בְּמֵאֵמֶר כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְכַל
אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:

יוֹם קָדוֹשׁ הוּא מְבֹאֵא וְעַד צֹאֲתוֹ. כָּל זָרַע יַעֲקֹב יִכְבְּדוּהוּ כְּדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ
וְדָתוֹ. לְנוּחַ בּוֹ וְלִשְׁמוֹחַ בְּתַעֲנוּג אָכּוֹל וְשָׂתוֹ כָּל עַדֹת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ:

מִשְׁנֵי חֲסִדָּה לִידְעִיָּה אֵל קִנָּא וְנוֹקֵם. נוֹטְרֵי לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי זָכוֹר וְשִׁמּוֹר
לְהֵקֵם. שְׁמִיחִים בְּבִנְיָן שְׁלָם בְּאוֹר פְּנִיָּה מְבַהֲיָקֵם. יְרוּגֵן מְדַשֵּׁן בֵּיתָהּ וְנִחַל
עֲדֻנְיָהּ תִּשְׁקֵם:

עֲזוֹר לְשׁוֹכְבֵּי בִּשְׁבִיעֵי בְּחִרְיִשׁ וּבְקִצִּיר עוֹלָמִים. פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה
קִטְנָה. סוֹעֲדִים בּוֹ לְבִרְךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. צִדְקָתָם מַצְהִיר כְּאוֹר שְׁבַעַת
הַיָּמִים. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְבֵּת תָּמִיד. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּעַת
עוֹלָמִים:

יה אָכסוף נעם שַׁבַּת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתְאַחֶדֶת בְּסִגְלָתָהּ. מִשָּׁף נַעַם יִרְאָתָהּ לַעַם
מִבְקָשֵׁי רְצוֹנָהּ. קוֹדֶשֶׁם בְּקִדְשֵׁת הַשַּׁבָּת הַמִּתְאַחֶדֶת בְּתוֹרָתָהּ. פֶּתַח לָהֶם
נַעַם וְרָצוֹן לִפְתּוֹחַ שַׁעְרֵי רְצוֹנָהּ:

יה אכסוף

הָיָה הָיָה שְׁמֹר שׁוֹמְרֵי וּמַצְפִּים שַׁבַּת קוֹדֶשֶׁה. כְּאֵיל תַּעֲרֹג עַל אֶפְיָקֵי מַיִם
כֵּן נִפְשָׁם תַּעֲרֹג לְקַבֵּל נַעַם שַׁבַּת הַמִּתְאַחֶדֶת בְּשֵׁם קוֹדֶשֶׁה. הֵצִל מֵאַחֲרֵי
לִפְרֹשׁ מִן הַשַּׁבָּת לְבִלְתִּי תִהְיֶה סְגוּר מֵהֶם. שִׁשָּׁה יָמִים הַמְקַבְּלִים קוֹדֶשֶׁה
מִשַּׁבַּת קוֹדֶשֶׁה. וְטָהַר לָבֶם בְּאַמִּית וּבְאַמִּוּנָה לְעִבְדָּהּ:

יה אכסוף

וַיְהִי רַחֲמֵיךָ מִתְגוֹלְלִים (עַל מִדּוֹתֶיךָ. וַיְהִי רַחֲמֵיךָ מִתְגוֹלְלִים) עַל עַם
קוֹדֶשֶׁה. לְהַשְׁקוֹת צִמְאֵי חֲסִידֶיךָ מִנְּהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן. לְעִטֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּתַפְאֲרֹת הַמַּפְאָרִים אוֹתָךְ (בְּיוֹם שַׁבָּת) עַל יְדֵי שַׁבַּת קוֹדֶשֶׁה. כָּל שִׁשָּׁה
יָמִים לְהַנְחִילָם נִחְלַת יַעֲקֹב בְּחִירָה:

יה אכסוף

הַשַּׁבָּת נַעַם הַנִּשְׁשָׁמוֹת. וְהַשְׁבִּיעֵי עֲנָג הַרוּחוֹת. וְעֵדֶן הַנִּפְשׁוֹת. לְהַתְעֵדֶן
בְּאַהֲבָתָהּ וַיִּרְאָתָהּ. שַׁבַּת קוֹדֶשׁ נִפְשֵׁי חוֹלַת אֶהְבָּתָהּ. שַׁבַּת קוֹדֶשׁ נִפְשׁוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּצִל כְּנָפֶיךָ יְחֻסָּיוֹן. יְרוֹגֵן מִדָּשׁוֹן בֵּיתָהּ:

יה אכסוף

יִשְׁמַחוּ בְּמִלְכוּתָהּ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹרְאֵי עֲנָג. עַם מְקוֹדֶשִׁי שְׁבִיעֵי שַׁבָּת.
וּבְשִׁבְעֵי רְצִיתָ בּוֹ וְקוֹדְשָׁתוֹ שַׁבָּת.

אל ההודאות אדון השלום מקדש השבת ומברך שביעי ומניח בקדושה
לעם מדושני עונג זכר למעשה בראשית.

וזכנו לקבל שבתות מתוך שמחה ומתוך עושר וכבוד ומתוך מעוט
עוונות.

זֶה שִׁיר שִׁבְחָךְ שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ שְׁבַת אֶל מְכַל מְלֹאכָתוֹ. יוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבַת.

וַיֹּאמֶר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִיּוּנוֹ לֹא וַיּוֹשִׁיעֵנו. זֶה אֲשֶׁר קִיּוּנוֹ לֹא
נְגִילָה וְנִשְׁמַח בִּישׁוּעָתְךָ.

וְנִשְׁגַּב ה' לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא, וְיוֹתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת
הַשָּׁחַר.

הַכֹּל יוֹדוֹךְ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוֹךְ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ כָּה'.

יִדּוּ לֵה' חֲסֵדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם, כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ רַעֲבָה
מִלֵּא טוֹב.

כי הרבית טובות אלי כי הגדלת חסדך עלי מה אשיב לך והכל שלך הן
לך שמים אף ארץ לך ואנחנו עמך וצאנך החפצים לעשות רצונך.

כי כל פה לך יודה וכל לשון תשבע וכל עין לך תצפה וכל ברך לך
תכרע.

ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם.

אהבת עולם תביא להם וברית אבות לבנים תזכור.

אשרי מי שגדול בתורה ועמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו.

אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה חביבים עליכם ביותר מה אהבתי
תורתך כל היום היא שיחתי.

בְּאַהֲלֵי הַנִּמְתָּח בְּדָרֵי מַעֲלֵה. מִרְאֵה כֹהֵן: בְּכַרְקִים הַיּוֹצְאִים מִזִּיּוֹ הַחַיּוֹת.

מִרְאֵה כֹהֵן: כְּגִדְלֵי גְדִילִים בְּאַרְבַּע קְצוּוֹת. מִרְאֵה

כֹהֵן: כְּדַמּוֹת הַקְּשֹׁת בְּתוֹךְ הָעֵנָן. מִרְאֵה כֹהֵן:

אֲמַת מֶה נִהְדָּר הָיָה כֹהֵן גָּדוֹל בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי

פְּגַע:

אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ שֶׁהַשָּׁלוֹם שֶׁלּוֹ בִּרְכָנֵי בִשְׁלוֹם. וְתַפְקוֹד אוֹתִי וְאֵת כָּל

בְּנֵי בֵיתִי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם.

אֲנִי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים צוּה לְמַלְאכֶיךָ מִלְאכֵי הַשֶּׁרֶת מִשְׁרָתִי עֲלִיּוֹן,

שִׁיפְקוֹדוֹנִי בִּרְחֻמִּים וּבִבְרֻכּוֹנִי בְּבוֹאֵם אֶל בֵּיתִי כִּי הִדְלַקְתִּי נִירוֹתִי וְהִצַּעַתִּי

מִיִּטְתִּי וְהִחֲלַפְתִּי שְׁמִלּוֹתִי לְכַבּוֹד יוֹם

הַשַּׁבָּת.

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם:
בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
וַיִּנָּפֶשׁ.

רָזָא דְשַׁבָּת אִיהִי שַׁבַּת דְּאַתְאַחַדְתָּ בְּרָזָא דְאַחַד. לְמִשְׁרֵי עַלְהָ רָזָא דְאַחַד.

אם היו בני אדם מרגישין במתיקות ועריבות טוב התורה, היו משתגעים
ומתלהטים אחריה. ולא יחשב בעיניהם מלא
עולם כסף וזהב למאומה,

כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם.

אוּדָה לְאֵל לִבְבִּי חוֹקֵר. בְּרֵךְ יְיָ כּוֹכְבֵי בִקְרָ:

שִׁימוּ לֵב עַל הַנְּשָׁמָה. לְשֵׁם שְׂבוּ וְאַחֲלָמָה. וְאוֹרָה כְּאוֹר הַחֲמָה. שְׂבַעֲתִים
כְּאוֹר בִּקְר:

מִכְסָּא כְּבוֹד חֲצָבָה. לְגוֹר בְּאַרְיָן עֲרָבָה. לְהַצִּילָה מִלְּהָבָה. וּלְהַאֲרִיחַ לְפָנוֹת
בִּקְר:

עוּרוּ גַּא כִּי בְּכָל לַיְלָה. נִשְׁמַתְכֶם עוֹלָה לְמַעְלָה. לְתַת דִּין וְחֻשְׁבוֹן מִפְעָלָה.
לְיוֹצֵר עֲרָב וּבִקְר:

יִמְצְאוּהָ מַחְדָּשֵׁת. בְּזִכְיוֹת וּבַתּוֹסֶסֶפֶת. כְּמוֹ כֹּלָה מְקַשְׁשֶׁת. תָּמִיד בְּבִקְר
בְּבִקְר:

הַנְּאֻמָּן בְּפִקְדוֹנוֹ. יַחְזִירָנָה לוֹ כְּרִצּוֹנוֹ. אִישׁ לֹא גִוַע בְּעוֹנוֹ. וַיְהִי עֲרָב וַיְהִי
בִּקְר:

וַיַּחֲיֵיוּ הָעֲנִיָּה. יַחֲיִידָה תָּמָה וּנְקִיָּה. וְאַשֶּׁר נִפְשׁוּ לֹא חָיָה. אִיד יִזְכֶּה לְאוֹר
הַבִּקְר:

נַעַם יִהְיֶה לְחַזּוֹת. נִזְכֶּה וּבִשְׁנָה הַזֹּאת. בְּשִׁמְחוֹת תַּחַת רִגְזוֹת. בִּקְר תִּשְׁמַע
קוֹלִי בִּקְר:

כִּסֵּד בְּסוּדוֹ, בּוֹרֵא לְבִנְיָן. צָוָה לְעַמְדוֹ, עַל מִי וּמַעֲנֵן. כִּי הוּא לְבָדוֹ, עֲצָם
הָעֲנִין. הַמְצִיא בְּחֶסֶדוֹ, מְקַנֶּה וְקִנְיָן. הִתְחִיל וְגָמַר קִרְא לְכֻלָּם. בְּרוּךְ שֹׁאֲמֵר
וְהָיָה הָעוֹלָם:

וְיִי עַמּוּדִים, עוֹמְדִים עֲבָדָיו. קָלִים כְּבָדִים, תְּלוּיִם בִּידָיו. כָּלָם צַמּוּדִים,
סוּגָדִים לְנִגְדָיו. נִפְשוֹת יְחִידִים, בָּאוּ בְּסוּדָיו. לְבִי חֲמַרְמַר. לִידַע גְּבוּלָם.
ברוך שאמר

סוּמָד וְסוּעָד, לְנַחֲלָשִׁים. דִּין וְהוּא יַעַד, עַל כָּל אֲנָשִׁים. יוֹדַע וְעַד, דַּעַת
קְדוּשִׁים. שִׁבְתָּ וּמוּעַד, נָתַן לְאִישִׁים. סִנְסְנִי תִמָּר צִמְחוּ מִשְׁלָם.
ברוך שאמר

פְּלָאִי פְּלָאוֹת, כָּל נוֹרְאוֹתָיו. רַבִּי רַבּוֹת, הֵם צְבָאוֹתָיו. דְּרָכֵי נְעִימוֹת, כָּל
אוֹרְחוֹתָיו. אוֹר הַמְּאוֹרוֹת, עִם אֲמֵרוֹתָיו. אֵין קֵץ מֵאֲמַר עַל אוֹר הַנֶּעֱלָם.
ברוך שאמר

בְּרָא בְּחֶכְמָה, אֵשׁ וּמִיָּם. תּוֹלָה אֲדָמָה, תּוֹךְ וְשָׁמַיִם. אֲוִיר וְחִמָּה, בֵּין
מִחְנִיָּם. נוֹתֵן נִשְׁמָה, עַל אֲבָנִים. שֹׁפֵן וְשֹׁמֵר מְלָכֵד רִגְלָם. ברוך שאמר
נוֹרָא עֲלִילָה, בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ. עֲלַת הָעֵלָה, עֲלִיוֹן לְבָדוֹ. חוֹזְרִים חֲלִילָה,
גִּלְגָּלִי סוּדוֹ. בְּקֹשׁ מַחִילָה, עֲבָדוֹ מַחְסְדוֹ. מִפְּחָדוֹ סֶמֶר גּוֹפִי כָּלָם.
ברוך שאמר

הָשֵׁב שְׁבוּתִי, תָּן לִי בָעוֹתִי. קִבֵּל צְלוֹתִי, אֲשִׁי עֲדַתִּי. כּוֹסִי מְנַתִּי, דִּינִי
וְדַתִּי. זֹאת נִחֲלַתִּי, עַל אֲדַמְתִּי. אֵל יֵשׁוּב הַדָּד נִחְפָּר וְנִכְלָם. ברוך שאמר

רם הוא ונעלה, על כל תהלה. סבה ועלה, על כל העלה. נפש אצולה,
תוך גן שתולה. שכל מעלה, אצילי סגלה. ימתק המר ממנהלם.
ברוך שאמר

בנה בנשם טוב, יתעלה האל. כגון רטוב, כגון אריאל. הקריב אחיטוב,
קרבן לבית אל. ובחר בטוב, עמנו אל. ריחו לא נמר עמד לעולם.
ברוך שאמר

בר יוחאי נמשחת אשירי שמן ששון מתבריה:

בר יוחאי שמן משחת קדש, נמשחת ממדת הקדש, נשאת ציץ נזר הקדש,
חבוש על ראשך פארך.
בר יוחאי:

בר יוחאי מושב טוב ישבת, יום נסת יום אשר ברכת, במערות צורים
שעמדת, שם קניית הודך והדרך. **בר יוחאי** עצי שטים עומדים,
למודי יהוה הם לומדים, אור מפלא אור הניקוד הם יוקדים, הלא המה
יורד מורך.
בר יוחאי:

בר יוחאי ולשדה תפוחים, עלית ללקט בו מרקחים, סוד תורה כציצים
ופרחים, נעשה אדם נאמר בעבורך.
בר יוחאי:

בר יוחאי נִאָוֶרֶת בְּגִבּוֹרָה, וּבְמִלְחָמָת אֵשׁ-דָּת הַשְּׁעָרָה, וְחָרַב הוֹצֵאתָ
מִתְעָרָה, שְׁלֵפֶת נֶגֶד צוֹרְרֶיהָ.
בר יוחאי:

בר יוחאי לְמָקוֹם אֲבִנֵי שֵׁשׁ, הִנָּעַתָּ וּפָנִי אַרְיָה לִישׁ, גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת עַל
עֵישׁ, תְּשׁוּרֵי וּמֵי יְשׁוּרָה.
בר יוחאי:

בר יוחאי בְּקֶדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, קוֹ יְרוֹק מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים, שְׁבַע שְׁבָתוֹת סוּד
חֲמִשִּׁים, קִשְׁרֶת קִשְׁרֵי שִׁין קִשְׁרֶיהָ.
בר יוחאי:

בר יוחאי יוֹד חֲכָמָה קְדוּמָה, הַשְׁקָפָתָ לְכַבּוּדָה פְּנִימָה, שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם
נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה, אֶת כְּרוּב מְמַשֵּׁחַ זֵיו אוֹרָה.

בר יוחאי:

בר יוחאי אוֹר מְפָלֵא רוֹם מַעֲלָה, יֵרֶאֱתָ מְלֶהבֵיט כִּי רַב לָהּ, תַּעֲלוּמָה וְאֵין
קוֹרָא לָהּ, נִמְתָּ עֵין לֹא תִשׁוּרָה.
בר יוחאי:

בר יוחאי אֲשֶׁרִי יוֹלְדֶתָהּ, אֲשֶׁרִי הָעָם הֵם לוֹמְדֶהּ, וְאֲשֶׁרִי הָעוֹמְדִים עַל
סוּדָהּ, לְבוּשֵׁי חֶשֶׁן תְּמִידָה וְאוֹרֶיהָ:

בר יוחאי נִמְשַׁחֶתָ אֲשֶׁרֶיהָ שֶׁמֶן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶיהָ:

סדר קידוש היום

מזמור לדוד. יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני, על מי מנחות
ינהלני: נפשי ישובב. ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה בגיא
צלמות לא אירא רע, כי אתה עמדי. שבטך ומשענתך, המה ינחמני:
תערוך לפני שלחן, נגד צררי, דשנת בשמן ראשי כוסי רונה: אף טוב
וחסד ירדפוני כל ימי

חיי. ושבתי בבית יהוה לארץ ימים:

אם תשיב משבת רגלך, עשות חפצך ביום קדשי. וקראת
לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד. וכבדתו מעשות דרכיך,
ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יהוה והרפכתה על
במותי ארץ.

והאכלתה נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת לדרתם
ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא לעלם. כי ישבת
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ, וביום השביעי
שבת וינפש. על כן

ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו:

סברי מרגן. (ועונים - לחיים):

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי
הַגֶּפֶן:**

שירים ליום שבת

יוֹנָה מְצֹאָה בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם בְּנוּחוֹ יִגִּיעֵי כַח

יום שְׁפֹתוֹן אֵין לִשְׁכּוּחַ, זָכְרוּ כְּרִית הַנִּיחּוּחַ, יוֹנָה מְצֹאָה בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם
בְּנוּחוֹ יִגִּיעֵי כַח: יונה

הַיּוֹם נִכְבֵּד לִבְנֵי אַמּוּנִים, זְהִירִים לְשִׁמְרוֹ אָבוֹת וּבָנִים, חֲקוּק בְּשִׁנֵּי גְלוּת
אֲבָנִים, מֶרֶב אוֹנִים וְאַמִּיץ כַּח: יונה

וּבָאוּ כָלֵם בְּבְרִית יָחַד, בְּעֵשָׂה וְנִשְׁמַע אָמְרוּ כָּאֶחָד, וּפְתָחוּ וְעָנוּ יְהוָה אֶחָד,
בְּרוּךְ הַנוֹתֵן לִיעָרָף כַּח: יונה

דִּבֶּר בְּקִדְשׁוֹ בְּהַר הַמּוֹר, יוֹם הַשְּׁבִיעִי זָכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְכָל פְּקוּדָיו יָחַד
לְגֹמֵר, חֲזַק מִתְּנַיִם וְאַמִּץ כַּח: יונה

הָעַם אֲשֶׁר נָע כְּצֹאן טֶעֱה, יִזְכֹּר לְפָקְדוֹ בְּרִית וְשִׁבוּעָה, לְבַל יַעֲבֹר בָּם
מִקְרֵי רָעָה, כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ עַל מִי נַח: יונה

הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת, הַבּוֹן עִם הַבַּת, לֹאֵל יִרְצוּ, כְּמִנְחָה עַל מִחְבַּת:

ברוך אל עליון, אשר נתן מנוחה. לנפשו פדיום, משאת ואנחה. והוא ידרש לציון, עיר הנדחה. עד אנה תוגיון, נפש נאנחה. השומר

רוכב בערבות, מלך עולמים. את עמו לשבות, און בנעימים. במאכלי ערבות, במיני מטעים. במלבושי כבוד, זבח משפחה. השומר

ואשרי כל חוכה, לתשלומי כפל. מאת כל סוכה, שוכן בערפל. נחלה לו יזכה, בחר ובשפל. נחלה ומנוחה, כשמש לו זרחה. השומר

כל שומר שבת, כדת מחללו. הן הכשר חבת, קדש גורלו. ואם יצא חובת, היום אשרי לו. אל אל אדון מחוללו, מנחה היא שלוהה. השומר

חמדת הימים, קראו אלי צור. ואשרי לתמימים, אם יהיה נצור. כתר הלומים, על ראשם יצור. צור העולמים, רוחו בם נחה. השומר

זכור את יום השבת לקדשו. קרנו פי גבהה, גזר על ראשו. על פן יתן האדם לנפשו. ענג וגם שמחה בהם למשחה. השומר

קדש היא לכם, שבת המלכה. אל תוף בתיכם, להניח ברכה. בכל מושבותיכם, לא תעשו מלאכה. בניכם ובנותיכם, עבד וגם שפחה. השומר

יום זה מכבד מפל ימים, פי בו שבת צור עולמים:

ששֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָתָךְ, וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֵאלֹהֶיךָ, שַׁבָּת לֹא תַעֲשֶׂה בוֹ מְלָאכָה, כִּי כָל עֲשֵׂה שֵׁשֶׁת יָמִים.
יום זה

ראשֹׁון הוא לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, יוֹם שַׁבָּתוֹן יוֹם שַׁבָּת קֹדֶשׁ, עַל כֵּן כָּל אִישׁ בְּיָבוֹ יִקְדֹּשׁ, עַל שְׁתֵּי לַחֵם יִבְצְעוּ תַּמִּימִים.
יום זה

אָכֹול מִשְׁמַנִּים וְשֵׁתָה מִמֵּתִקִּים, כִּי אַל יִתֵּן לָכֹל בוֹ דְּבָקִים, בָּגָד לְלִבֹּשׁ לַחֵם חֲקִים, בָּשָׂר וְדָגִים וְכָל מְטַעֲמִים.
יום זה

לֹא תַחֲסֹר כָּל בוֹ וְאֶכְלֹת וְשִׁבְעָתָ, וּבִרְכָתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ, כִּי בִּרְכָךְ מִכָּל הָעַמִּים.
יום זה

הַשְּׁמִימִים מִסְפָּרִים כְּבוֹדוֹ, וְגַם הָאָרֶץ מְלֵאָה חֲסִדוֹ, רְאוּ כִּי כָל אֵלֶּה עֲשֵׂתָה יְדוֹ, כִּי הוּא הַצּוֹר פָּעִלוֹ תַּמִּים.
יום זה

מֵה יְדִידוֹת מְנוּחָתָךְ, אֶת שַׁבָּת הַמְּלָכָה. בָּכֵן נְרוּץ לִקְרֹאתָךְ, בּוֹאֵי כָלָה נְסוּכָה. לְבוּשׁ בְּגָדֵי חֲמוּדוֹת, לְהַדְלִיק נֵר בִּבְרָכָה. וְתַכֵּל כָּל הָעֲבוֹדוֹת, לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה.
לְהַתְעַנֵּג:

מַעֲרֵב מִזְמִינִים, כָּל מִינֵי מְטַעֲמִים. מִבְּעוֹד יוֹם מוֹכְנִים, תִּרְנְגוּלִים מִפְּטָמִים. וְלַעְרוֹךְ כְּמָה מִינִים, וְשִׁתּוֹת יֵינוֹת מִבְּשָׂמִים. וְתַפְנוּקֵי מַעֲדָנִים, בְּכָל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים.
לְהַתְעַנֵּג:

נחלת יַעֲקֹב יִירָשׁ, בְּלִי מִצָּרִים נִחְלָה. וַיִּכְבְּדוּהוּ עֲשִׂיר וָרֶשׁ, וַתִּזְכּוּ
לִגְאֻלָּהּ. יוֹם שַׁבָּת אִם תִּשְׁמְרוּ, וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה. שִׁשֹּׁת יָמִים תַּעֲבֹדוּ,
וּבְשִׁבְעֵי נְגִילָה. לַהֲתַעֲנֹג:

חֲפֻצֵּיהָ אֲסוּרִים, וְגַם לְחֹשֶׁב חֻשְׁבוֹנוֹת. הִרְהוּרִים מִתָּרִים, וּלְשִׁדָּה הִבְנוֹת.
וַתִּינוּק לְלַמְדּוֹ סֵפֶר, לְמַנְצֵחַ בְּנִינּוֹת. וְלִהְיוֹת בְּאֵמְרֵי שֹׁפָר, בְּכָל פְּנוֹת
וּמִחְנוֹת. לַהֲתַעֲנֹג:

הַלּוֹכֶה תֵּהָא בְּנִחַת, עֲנֵג קָרָא לְשַׁבָּת. וְהַשְׁנָה מִשַּׁבָּת, כְּדַת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת.
בְּכֹן נֶפֶשׁ לֹד עֲרָגָה, וְלִנְיָח בְּחִפָּת. כְּשׁוֹשָׁנִים סוּגָה, בּוֹ יְנוּחוּ בֵּן וּבַת.
לַהֲתַעֲנֹג:

מַעֲיִן עוֹלָם הָבָא, יוֹם שַׁבָּת מְנוּחָה. כָּל הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ, יִזְכּוּ לָרֶב שְׂמֻחָה.
מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ, יִצְּלוּ לְרוּחָה. פְּדוּתָנוּ תַּצְמִיחַ, וְנָס יָגוֹן וְאַנְחָה.
לַהֲתַעֲנֹג:

מְנוּחָה וְשֻׁמְחָה אֹר לִיהוּדִים יוֹם שַׁבָּתוֹן יוֹם מִחְמָדִים. שׁוֹמְרֵיו וְזוֹכְרֵיו
הֵמָּה מַעֲדִידִים. כִּי לְשִׁשָּׁה כָּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים:

שְׂמִי שְׂמִים אֶרֶץ וְיָמִים. כָּל צָבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים. תַּנִּין וְאַדָּם וְחַיִּית
רְאִמִּים. כִּי בָּיָה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים:

הוא אֲשֶׁר דָּבָר לַעַם סִגְלָתוֹ. שְׁמֹר לְקִדְשׁוֹ מִבְּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ. שַׁבָּת קִדְשׁ
יוֹם חֲמֻדָּתוֹ. כִּי בּוֹ שַׁבָּת אֵל מְכַל מְלֹאכָתוֹ:

בַּמִּצְוֹת שֶׁבַת אֵל יִחְלִיצֶךָ. קוֹם קְרָא אֵלָיו יְחִישׁ לְאַמְצֶךָ. נִשְׁמַת כָּל חַי וְגַם
נַעֲרִיצֶךָ. אֲכֹל בְּשִׂמְחָה כִּי כָּבֵד רָצֶךָ:

בַּמִּשְׁנָה לֶחֶם וְקִדּוּשׁ רַבָּה. בְּרוּב מִטְעָמִים וְרוּחַ נְדִיבָה. יִזְכּוּ לָרֵב טוֹב
הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ. בְּבִיאַת גּוֹאֵל לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

כִּי אֲשַׁמְרָה שֶׁבַת אֵל יִשְׁמְרֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינִי:

אָסוּר מִצָּא חֶפֶץ לַעֲשׂוֹת דְּרָכִים. גַּם מִלְדַּבֵּר בּוֹ דְּבָרֵי צָרָכִים. דְּבָרֵי
סְחוּרָה אוֹ דְּבָרֵי מְלָכִים. אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֵל וּתְחַכְמֵנִי:

בּוֹ אֲמַצָּא תְּמִיד נֹחַ לְנַפְשִׁי. הִנֵּה לְדוֹר רִאשׁוֹן נָתַן קִדּוּשִׁי. מוֹפֵת בְּתַת
לֶחֶם מִשְׁנֶה בְּשִׁשִּׁי. כָּכָה בְּכָל שִׁשִּׁי יִכְפִּיל מְזוֹנִי:

רִשֹּׁם בְּדַת הָאֵל חוּק אֵל סְגֻנוֹ. בּוֹ לַעֲרוֹךְ לֶחֶם פָּנִים לְפָנָיו. עַל כֵּן
לְהִתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי גְבוּנוֹ. אָסוּר לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר עֲוֹנוֹ:

הַיּוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תַּעֲנוּגִים. לֶחֶם וַיֵּין טוֹב בְּשֵׁר וְדָגִים. הַשְׂמֵחִים בּוֹ
הֵם שְׂמִיחָה מִשְׂיָגִים. כִּי יוֹם שְׂמִחוֹת הוּא וּתְשַׂמְחֵנִי:

מִחַל מְלָאכָה בּוֹ סוּפוֹ לְהַכְרִית. עַל כֵּן אֲכַבֵּס בּוֹ לְבִי בְּבוֹרִית. אֶתְפַּלֵּלָה
אֵל אֶל עֲרֻבִית וְשַׁחֲרִית. מוֹסָף וְגַם מְנַחָה הוּא יַעֲנֵנִי:

דָּרוֹר יִקְרָא לְבֵן עִם בַּת. וַיִּנָּצְרְכֶם כְּמוֹ כַּבֵּת. נָעִים שְׁמֶכֶם וְלֹא יִשָּׁבֵת.
שָׁבוּ נִוְחוּ בְיוֹם שַׁבָּת:

דְּרוֹשׁ נָוִי וְאוֹלָמִי. וְאוֹת יִשַּׁע עֲשֵׂה עִמִּי. נָטַע שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרָמִי. שְׁעָה
שְׁוַעַת בְּנֵי עַמִּי:

דְּרוֹף פִּוְרָה בְּתוֹךְ בְּצָרָה. וְגַם אֲדוֹם אֲשֶׁר גָּבְרָה. נְתוּץ צָרִי בְּאֵף וְעִבְרָה.
שָׁמַע קוֹלִי בְיוֹם אֶקְרָא:

אֱלֹהִים תָּנוּ בַּמִּדְבָּר הָרִי. הִדָּס שְׁטָה בְּרֹאשׁ תְּדָהָר. וְלִמְזֹהִיר וְלִנְזֹהָר.
שְׁלוֹמִים תָּנוּ כְּמִי נִהָר:

הַדּוֹף קָמִי חַי אֵל קִנְיָא. בְּמוֹג לִכְבּ וּבִמְגִינָה. וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְלֶאנָה. לְשׁוֹנֵנוּ
לֶף רָנָה:

דְּעָה חֲכָמָה לְנִפְשָׁהּ. וְהִיא כְּתֵר לְרֹאשָׁהּ. נִצּוֹר מִצְנוֹת אֱלֹהֶיהָ. שְׁמוֹר שַׁבָּת
קוֹדֶשֶׁךָ:

וְאַמְרָתֶם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי:

אִישׁ אֱלֹקִים קְדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁרִי עֵין רֵאֲתֵהוּ, לֵב חֲכָם יִשְׁכִּיל פִּיהוּ,
אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי. וְאַמְרָתֶם:

בְּרוּךְ הוּא מִפִּי עֲלִיוֹן, קְדוֹשׁ הוּא מִהַרְיוֹן, מְאוֹר גְּלִיל הָעֲלִיוֹן, אֲדוֹנֵנוּ
בֵּר יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתֶם:

גְּבוּר וְאִישׁ מִלְחָמָה, בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה, מְלֹא מִדֵּעַ וְחֻכְמָה,
אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתֶם:

דִּרְשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בָּעֵז וְתַעֲצוּמוֹת, עָלֶה מַעֲלוֹת רָמוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר
יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתֶם:

הֶחֱבֹא בְּתוֹךְ מַעֲרָה, מִפְּנֵי הַגְּזֵרָה, שֵׁם לְמַד סֵתֶרִי תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ
בֵּר יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתֶם:

וְשֵׁם נִבְרָא מַעֲיָן לוֹ, וְחֵרוֹב לְמַאֲכָלוֹ, מֶה טוֹב חֲלָקוֹ וְחִבְלוֹ, אֲדוֹנֵנוּ
בֵּר יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתֶם:

זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָּה, דִּין רִיכָא וְיֵבֶר רִיכָא, זָכָה רַבִּים וְזָכָה, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר
יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתֶם:

חֲדַשׁ כְּמָה הַלְכוֹת, הֵם בְּמִשְׁנֵה עֲרוּכוֹת, זֶה הַמְּרָגִיז מִמְּלָכוֹת,
אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתֶם:

טָהַר אֶת עִיר טְבִירָה, עָשָׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ לוֹ מִשְׁמִיָּא, אֲדוֹנֵנוּ
בֵּר יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתֶם:

יָדַע כָּל הַנִּסְתָּרוֹת, דְּבָרָיו עוֹשִׂים פְּרוֹת, בִּטֹּל כְּמָה גְּזָרוֹת, אֲדוֹנֵנוּ
בֵּר יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתֶם:

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה, אֹת הַקִּשָּׁת לֹא נָהָיָה, כִּי הוּא אוֹת עוֹלָם הָיָה,
אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי.
וְאָמְרָתָם:

לְכָל יִשְׂרָאֵל הָאִיר, בְּסוֹד תּוֹרָה הִבְהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה מְזַהֵיר,
אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי.
וְאָמְרָתָם:

מְקוֹם בָּחַר בְּשִׁמְיָא, עִם הַנְּבִיא אַחֲיָה, זֶה מִבְּנֵי עַלְיָה, אֲדוֹנָנוּ בֵּר
יוֹחָאִי.
וְאָמְרָתָם:

נִחְמַד מֵאֵד לְמַעְלָה, זָכָה לִיקָר וּגְדֻלָּה, כְּתֵר עֲלִיוֹן לוֹ נִגְלָה, אֲדוֹנָנוּ
בֵּר יוֹחָאִי.
וְאָמְרָתָם:

סִינֵי סִינֵי לוֹ נִקְרָא, אֲרִי שְׂבַחְבוּרָה, מִמֶּנּוּ תֵצֵא תּוֹרָה, אֲדוֹנָנוּ בֵּר
יוֹחָאִי.
וְאָמְרָתָם:

עָשָׂה שְׂבָעִים תְּקוּנִים, יְקָרִים מִפְּנִינִים, בָּם תִּקַּן הָעֲלִיוֹנִים, אֲדוֹנָנוּ
בֵּר יוֹחָאִי.
וְאָמְרָתָם:

פָּתַח אֶת פִּיו בְּחֻכְמָה, הוֹצִיא אוֹר תַּעֲלוּמָה, תִּקַּן זֹהָרִי חֲמָה,
אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי.
וְאָמְרָתָם:

צָדִיק יְסוֹד הָעוֹלָם, גָּלָה מִדְּרָשׁ הַנֶּעְלָם, יָכוֹל לִפְטוֹר הָעוֹלָם, אֲדוֹנָנוּ
בֵּר יוֹחָאִי.
וְאָמְרָתָם:

קוֹלוֹ זִמַּר עֲרִיצִים, וְהִכְרִית אֶת הַקּוֹצִים, וְהִצִּיל הַלְּחוּצִים, אֲדוֹנָנוּ
בֵּר יוֹחָאִי.
וְאָמְרָתָם:

רְאֵה פָּנָיו מְאִירִים, בְּשִׁבְתּוֹ עִם חֲבֵרִים, עַתְּ גְּלֶה סוֹד נִסְתָּרִים,
אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתָם:

שְׁלוֹם רַב עַל מְשֻׁכְּבוּ, מֶה יִפְּיוּ וְיִמָּה טוֹבוֹ, דּוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ,
אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתָם:

תּוֹרָתוֹ מִגֵּן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יִמְלִיץ טוֹב בְּעֵדְנוּ, אֲדוֹנֵנוּ
בֵּר יוֹחֵאִי.
וְאִמְרָתָם:

שירים לסעודה שלישית

מזמור לדוד, יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני, על מי מנחות
ינהלני: נפשי ישובב, ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה בגיא
צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי, שבטך ומשענתך המה ינחמני: תערוך
לפני שלחן נגד צררי, דשנת בשמן ראשי כוסי רינה: אף טוב וחסד
ירדפוני כל ימי

חיי, ושבתי בבית יהוה לארץ ימים:

ידיד נפש אב הרחמן. משוף עבדך אל רצונך. ירוץ עבדך כמו איל.
ישתחנה אל מול הדרך. יערב לו ידידותך. מנפת צוף וכל טעם:
קדור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אגא אל נא רפא נא לה.
בהראות לה נעם זיוך. אז תתחזק ותתרפא. והיתה לה שמחת עולם:
ותיק יתמו רחמיך. וחוסה נא על עם אהובך. כי זה כמה נכסוף נכסף.
לראות בתפארת ענף. אגא אלי חמדת לפי. חוסה נא ואל תתעלם:
הגלה נא ופרוש חביב. עלינו סכת שלומך. תאיר ארץ מקבוצך. נגילה
ונשמחה בך. מהר אהוב כי בא מועד. וחסנו כימי עולם:

אין ערוך לך יהוה אלהינו בעולם הזה. ואין זולתך מלפנו לחיי העולם
הבא. אפס בלתיך גואלנו לימות המשיח. ומי דומה לך מושיענו לתחיית
המתים:

אב הרחמים. הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים. וימלא
משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

ונא אל תצריכנו ה' אלקינו לידי מתנות בשר ודם ולא לידי הלואתם. כי
אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם
ועד

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל, תורה
הקדושה התחנני בבקשה לפני צור נערץ בקדושה.

רחם נא יהוה אלהינו על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון
משכן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל הבית הגדול והקדוש
שנקרא שמה עליו:

רחל מבכה על בניה מאנה להינחם על בניה כי איננו. מנעי קולך מבכי
ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתך ושבו בנים לגבולם.

שִׁמְעֵה קוֹלֵנוּ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
תַּפְּלָתֵנוּ.

למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך למען בית ה' אלוקינו אבקשה טוב
לך.

אם אין אני לי מי לי, וכשאני לעצמי מה אני, ואם לא עכשו אימתי:

אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי אם לא אפרכי אם
לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי:

אחינו כל בית ישראל. הנתונים בצרה ובשביה. העומדים בין בים ובין
ביבשה. המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה. ומאפלה לאורה.
ומשעבוד לגאולה. השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

אל תקצוף יהוה עד מאד ואל לעד תזכור עון, הן הבט נא עמך פלנו העל
אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד מאד שובה יהוה עד מתי והנחם על
עבדיך:

אוהילה לאל. אחלה פניו. אשאלה ממנו מענה לשון: אשר בקהל עם
אשירה עזו. אביעה רננות בעד מפעליו: לאדם מערכי לב. ומיהוה מענה
לשון: אדני שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות
בנועם ה' ולבקר בהיכלו.

אילו היה לי כח הייתי יוצא לשוק הייתי מכריז ואומר שבת היום לה'.

אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת, וכנה אשר
נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך.

אם היו בני אדם מרגישין במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים
ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי
התורה כוללת כל הטובות שבעולם.

אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא ובשם ה אקרא
אנא ה מלטה נפשי כי הצלת ממות

בין האולם ולמזבח. יבכו הכהנים משרתי ה' ויאמרו חוסה ה' על עמך.
ואל תתן נחלתך לחרפה למשל במ גויים.

בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם
לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם, ואם אין אתם מאמינים ראו
באורי שזורח.

הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה וְהִשְׁלַחְתִּי רָעַב בָּאָרֶץ לֹא רָעַב לִלְחֶם וְלֹא
צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם לְשֹׁמֵעַ אֶת דְּבָרֵי יְהוִה:

הִבֵּט מַשְׁמִיִּם וַיֵּרָאֵה כִּי הָיִינוּ לַעַג וְקֶלֶס בְּגוֹיִם. נִחַשְׁכֶּנּוּ כְּצֹאֵן לְטֹבַח יוֹבֵל.
לְהִרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכּוֹת וּלְחַרְפָּה: וּבְכָל זֹאת שְׁמָךְ לֹא שָׁכַחְנוּ. נָא אֵל
תִּשְׁכַּחֲנוּ.

הוא יבנה בית לשמי בית לי הוא יבנה וחסדי לא יסור ממנו ואני אהיה לו
לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא יסור ממנו אני לאב והוא לבן.

הַמַּחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים. וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ אֵל חַי
וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְהוּא אֵלֵינוּ חַי גּוֹאֲלֵנוּ. וְצוּר חֲבִלֵי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נֹסֵי וּמְנוֹסֵי לֵנוּ. מִנֶּת פּוֹסֵי
בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישׁוֹן וְאֶעֱיֶרָה: וְעַם רוּחִי גּוֹיֵתִי. יְהוִה
לִי וְלֹא אֵיֶרָא:

וְעַתָּה בָּנִים שִׁירוּ לַמֶּלֶךְ תַּפְאֶרֶת מְפָאָר. וְאַשְׁרֵי עֲבָדָיו הַמְשַׁמְיָעִים בְּקוֹל
שִׁבְחוֹ:

וְהִיא שְׁעֵמֶדָה לְאַבּוּתֵינוּ וְלָנוּ שְׁלֹא אֶחָד בְּלִבָּד עִמָּד עָלֵינוּ לְכָלוּתֵינוּ
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילָנוּ מִיָּדָם.

וְהָעֶרֶב נָא ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפָנֵינוּ וּבִפְיוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
וְנִהְיָ אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כּוֹלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמְךָ
וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְהָ.

וְזִכְנֵי לְגִדְל בָּנִים וּבְנֵי בָנִים חֲכָמִים וְנִבּוֹנִים אוֹהֲבֵי ה' יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲנָשִׁי
אִמֶּת זֶרַע קֹדֶשׁ בֵּה' דְּבָקִים וּמֵאִירִים אֶת הָעוֹלָם בַּתּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
וּבְכָל מְלָאכַת עֲבוּדַת הַבּוֹרָא. ✧ ✧ ✧

חֲמוּל עַל מַעֲשֵׂיךָ. וְתִשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ. וְיֵאמְרוּ לְךָ חוֹסֵיךָ. בְּצַדִּיקָה עֲמוּסִיָּה.
תִּקְדֹּשׁ אֲדוֹן עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ כִּי מְקַדִּישֶׁיךָ בְּקִדְשָׁתְךָ קִדְשָׁתְךָ. נִאֶה לְקֹדֶשׁ
פָּאָר מְקַדְּשִׁים:

טוב להודות ליהוה. ולומר לשמך עליון להגיד בבורך חסדך. ואמונתך
בְּלִילוֹת:

יהי רצון מלפניך שומע כל בכיות שתשים דמעותינו בנאדך להיות
ותצילנו מכל גזירות אכזריות כי לך לבד עינינו תלויות מדת הרחמים
עלינו התגלגלי ולפני קונך תחינתנו
הפילי ובעד עמך רחמים שאלי

בְּאֵל תַּעֲרַג עַל אֶפְיָקִי מִיָּם כֵּן נִפְשִׁי תַעֲרַג אֵלַי אֱלֹהִים צִמְאָה נִפְשִׁי
לְאֱלֹהִים לֵאמֹר חַי מִתִּי אֲבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנֶי אֱלֹהִים:

כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה.

ממקומך מלפני תופיע. ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך. מתי תמלך
בציון. בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון. ותגדל ותתקדש בתוך ירושלים

עֵירָה לְדוֹר וְדוֹר וּלְנִצָּח נִצָּחִים: וְעֵינֵינוּ תִּרְאֶינָה מְלֻכּוֹתָהּ כְּדָבָר הָאָמֹר
בְּשִׁירֵי עֲגוּף. עַל יָדֵי

דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה:

מְכַנִּי־סִי רַחֲמִים הַכְּנִיסוּ רַחֲמֵינוּ, לִפְנֵי בַּעַל הָרַחֲמִים. מְשִׁמֵּי תִפְלָה
הַשְּׁמִיעוּ תִפְלִתֵנוּ, לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה. מְשִׁמֵּי צַעֲקָה הַשְּׁמִיעוּ צַעֲקֹתֵנוּ,
לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה. מְכַנִּי־סִי דְמַעַה הַכְּנִיסוּ דְמַעֹתֵינוּ, לִפְנֵי מֶלֶךְ מְתַרְצֶה
בְּדַמְעוֹת. הַשְׁתַּדְּלוּ וְהִרְבּוּ תַחֲנּוּה וּבִקְשׁוּהָ, לִפְנֵי מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂאָ.

מְלַאכֵי רַחֲמִים מְשַׁרְתֵי עֲלִיוֹן. חֲלוּ נָא פָנַי אֶל בְּמִיטַב הַגִּיוֹן. אוֹלֵי יָחוּס עִם
עֲנִי וְאַבְיוֹן. אוֹלֵי יִרְחֵם:

מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמְאָס וְאֵל תִּקְוֶן בְּתוֹכָתוֹ. כִּי אֵת אֲשֶׁר יֵאָהֵב ה' יוֹכִיחַ
וְכֹאֵב אֵת בֶּן יִרְצֶה. בְּנֵי תוֹרַתִּי אֵל תִּשְׁכַּח וּמִצּוּוֹתַי יִצּוֹר לִיבָךְ מוֹסֵר ה'
בְּנֵי אֵל תִּמְאָס וְאֵל תִּקְוֶן בְּתוֹכָתוֹ.

נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראת אתה יצרת אתה נפחת בי ואתה
משמרה בקרבי ואתה עתיד לטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבוא

עשינו לך מנורה בימי משה וכבתה, עשינו לך מנורה בימי שלמה
וכבתה. מכאן ואילך אין אנו ממתינים אלא לאורך.

צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה וענף בלי מים. כן בקדש
חזיתך לראות ענף וכבודך:

רצה יהנה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבודה לדביר
ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל פרצון. ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך:

רחם בחסדך. על עמך צורנו. על ציון משכן כבודך. זבול בית תפארתנו.
כן דוד עבדך יבא ויגאלנו. רוח אפינו. משיח יי:

שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיָּהּ, וְאֵל תַּטּוּשׁ תּוֹרַת אִמָּהּ. תִּתְנַהֵּג תָּמִיד לְדַבֵּר כָּל
דְּבָרֶיהָ בְּנִחָה לְכָל אָדָם וּבְכָל עֵת, וּבְזֶה תִּנְצֹל מִן הַפֶּעַס, שֶׁהִיא מְדָה רָעָה
לְהַחֲטִיא בְּנֵי אָדָם וְכַאֲשֶׁר תִּנְצֹל מִן הַפֶּעַס תַּעֲלֶה עַל לִבָּהּ מִדַּת הָעֲנָוָה
שֶׁהִיא מְדָה טוֹבָה מְכֹל

הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת, לְמַעַן תַּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיהָ וְתִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא

שִׁמְעָתִי קוֹל נְהִי בְּכִי יוֹנָה, עַל עַם גּוֹלָה עַל עַם נִרְדָּף. וּדְמַעוֹת יוֹרְדוֹת אֶל
יָם כְּשִׁישְׂרָאֵל נִתּוּנִים בַּצָּרָה. וּמִלֵּאכִים מִבְּקָשִׁים בַּתְּחִינָה לִפְנֵי אֲבִינוּ
שִׁימְחוּל וַיַּעֲבִיר לְעוֹנוֹתֵינוּ וַיְבַנֶּה בֵּית
תְּפֹאֲרֵתֵנוּ.

שִׁפְכִי כַּמִּים לִיבְךָ נוֹכַח פָּנֵי ה'.

תִּפְלֶה לְעֵנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּף שִׁיחוּ יְהוָה שְׁמָעָה תִּפְלֵתִי וְשׁוֹעֲתִי
אֵלָיָהּ תְּבוֹא אֶל תַּסְתֵּר פָּנֶיהָ מִמֶּנִּי כִּי־יִצַּח לִי.

תניא אמר רבי ישמעאל בן אלישע פעם אחת נכנסתי להקטיר קטורת לפני ולפנים וראיתי אכתריאל יה' ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם ונשא ואמר לי ישמעאל בני ברכני אמרתי לו יהי רצון מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עם בניך במדת הרחמים ותכנס

להם לפני משורת הדין ונענע לי בראשו.

מה יתרון

מה יתרון לו לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש, תחת השמש אין יתרון, אבל למעלה למעלה מן השמש, יש יתרון.

בעמלו של עולם אין יתרון, אבל בעמלה בעמלה של התורה יש יתרון.

ליושבי קרנות אין יתרון, אבל ליושבי ליושבי בית המדרש יש יתרון.

בלבבי משכן אבנה

בלבבי משכן אבנה להדר כבודו, ובמשכן מזבח אשים לקרני הודו,
ולנר תמיד אקח לי את אש העקדה, ולקרבן אקריב לו את נפשי,
את נפשי היחידה.

שלהבת חיי תהא קודש, כארון שלפני ולפנים, וממעל כרובים
ישכוננו, אערוג לחי העולמים, ובתוך תוכי דברות עשרה, כתובים
הם על לוח ליבי, דבקה נפשי בתורה הקדושה, תמצית דמי וחלבי.

למעלה למעלה אגביה, בלהב נרות המנורה, וכל מחשבתי אשימה,
בלהט עיון התורה, מגובה שחקים אביט ואתמה, על ארץ תהום
סוררה, וברית עולמים אכרות עדי עד, להיות לעולם בן תורה.

שירים לחתנים

עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה.

מהרה ה' אלוקינו עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון
וקול שמחה קול חתן וקול כלה.

אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה גילה רינה דיצה וחדוה אהבה ואחוה
שלום ורעות.

ענבי הגפן דבר נאה ומתקבל.

והיו למשיסה שוסיך ורחקו כל מבלעיך ישיש עליך אלוקיך כמשוש חתן
על כלה

כל זמן שאני רואה חתן וכלה אני שר להם מתוך שמחה סימן טוב ומזל
טוב יהא לנו ולכל ישראל

ויזכו לבנות בית נאמן בישראל דורות ישרים מבורכים בבנין עדי עד.

ישיש עליך אלוקיך כמשוש חתן על כלה.

שמח תשמח רעים אהובים כשמחך יצריך בגן עדן מקדם.

שוש תשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה ברוך אתה ה'
משמח ציון בבניה.

וביום שמחתכם שיר מהלל קל יגל יעקב ישמח ישראל, לכבוד חתן
בחור מעם לכבוד חתן יעקב איש תם.

והתקין לו ממנו בנין עדי עד.

בורא עולם בקנין השלם זה הבנין.

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה בטח בה לב בעלה ושלל לא
יחסר.

בואי בשלום עטרת בעלה גם בשמחה ובצהלה תוך אמוני עם סגולה
בואי כלה בואי כלה.

פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה, צופיה הליכות ביתה ולחם
עצלות לא תאכל. אשת חיל מי ימצא ורחק
מפנינים מכרה, בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר.

הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמִי. לְבָשִׁי בְּגָדֵי תִפְאַרְתָּךְ עֲמִי. עַל יָד בֶּן יִשְׁי בֵּית
הַלְחָמִי. קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה. הִתְעוֹרְרִי. הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָּא אוֹרְךָ קוֹמִי

אורי. עורי עורי נשיר דברי. כבוד יהיה עליך נגלה: באי בשלום עטרת
בעלה. גם בשמחה ברנה ובצהלה.
תוף אמוני עם סגלה: באי כלה.

שירת הבקשות

1. אל מסתתר (חוסיני)/ הרב אברהם מימון [סימן] צפת, מאה 16
אל מסתתר בְּשִׁפְרִיר חֲבִיוֹן. הַשָּׂכֵל הַנֶּעֱלָם מְכַל רַעְיוֹן. עֲלֵת הָעֵלוֹת
מִכְתֵּר בְּכֶתֶר עֲלִיוֹן. כְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ יי
חֲזֵק מִיַּחַד כְּאֶחָד עֲשֹׂר סְפִירוֹת. מִפְּרִיד אֶלּוֹף לֹא יֵרָאֶה מְאֻרוֹת.
סְפִיר גִּזְרֵתָם יַחַד מְאִירוֹת. תִּקְרַב רַצְנִי לְפָנֶיךָ יי

2. למענך ולא לנו (ביאת) / לא ידוע
לְמַעַנְךָ וְלֹא לָנוּ, וּלְשׁוֹכְבֵי מַעְרָה
בְּנֵה נָא צָבִי תַּפְאָרָה, וְלִירוּשָׁלַיִם הַיְקָרָה, בְּזִכּוֹת תּוֹרָה הַיִּשְׁרָה,
דְּבָרוֹת עֲשָׂרָה.
אֲזִי יֵרְאוּ עֵינֵינוּ, וְגַם יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, בְּבוֹאֵנוּ בֵּית מִקְדָּשְׁנוּ, וְשֵׁם נִדְלִיק
הַמְּנוֹרָה.

3. פתיחה: תהלים פרק קכו

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יִקְנוֹךְ אֶת שְׂבִיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחִלָּמִים: (ביאת) אֲזַי יִמְלֹא
שְׂחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזַי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יִקְנוֹךְ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה: (ביאת)
הַגְדִּיל יִקְנוֹךְ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמִיחִים: (ביאת/חיג'ז) שׁוּבָה יִקְנוֹךְ אֶת שְׂבִיבַתנוּ
כַּאֲפִיקִים בְּנֶגֶב: (חיג'ז) הַזְרָעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: (נאוה) הָלוֹךְ יִלְךְ וּבִכָּה
נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע בֹּא יָבוֹא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמָתִיו: (נאוה)

4. יאמר נא ישראל (נאוה) / ישראל נג'ארה- צפת, מאה 16

יאמר נא ישראל, שִׁירָה לְאֵל אִים, רוֹחֲשִׁים זְמַרְתָּ אֵל, אֵל יִדְרָשׁוֹן
יוֹם יוֹם.

אֲזַכִּיר מַעֲבָדִיו, אֲשֶׁר צָדְקוֹ יִחַדּוּ, אֶת רַבֵּי חֲסִדָּיו, אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם
תַּמּוּד נְפִילָתִי, תַּחֲשִׁישׁ גְּאֻלָּתִי, תַּרְאָה כִּי אֶהְבַּתִּי, תּוֹרַתְךָ כָּל הַיּוֹם

5. פתיחה (תהלים קיט, צז-צח)

מָה אֶהְבַּתִּי תּוֹרַתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי: (שיג'א)

מֵאֲבִי תַחֲכַמְנִי מִצֹּתְךָ כִּי לַעֲלֹם הִיא לִי: (שרגא)

6. ימותי קלו כצבאות (שרגא) / ישראל נג'ארה- צפת, מאה 16

יָמוּתִי, קְלוֹ כְּצָבָאוֹת; עֲתוּתִי, חֲלָפּוֹ וּצְבָאוֹת; [אוֹתוֹתִי], חֵישׁ אֵל
צְבָאוֹת; עַד מָתִי קֶץ הַפְּלָאוֹת

ואִמֶּץ, בְּרָפִים כּוֹשְׁלוֹת; מַחֲוִימִן, הִתְעִיב עַל־לִילוֹת; עוֹד שְׁמֶץ, וּבְנָה
הִיכְלוֹת; לַעֲלוֹת שֵׁם וְלִרְאוֹת

7. פתיחה (מיכה ז, טו תהלים נב, יא)

כִּימִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת: (עג'ם)
אוֹדֶה לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וְאֶמְנֶה שְׁמֶךָ כִּי טוֹב נִגַּד חֲסִידְיָךְ: (עג'ם)

8. אנא הושע מאור עיני (שיגא/חוזאם) // ישראל נג'ארה- צפת מאה 16

אֲנִי הוֹשַׁע מֵאוֹר עֵינִי, עֲבָדְךָ וּרְאֵה בְּעֵינִי, אֱלֹהִי אֵל תִּאֲחָר; בְּאֲרַח
מִישׁוֹר נִחְנִי, וּבִבְרָכָתְךָ שְׁלַחְנִי, כִּי עָלָה הַשָּׁמַר
לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחְלָשָׁה, עַד בְּתוֹכָהּ אֵל תִּתְנַשֵּׂא, וּבִצֹּר אֶפְסָה יִמָּר;
פִּתְאֹם תִּבּוֹא אֵל מְלוֹנִי, וְתוֹפִיעַ אוֹר פְּדִיוֹנִי, כַּעֲפַעְפִּי שְׁחַר

9. אשיר עז אל לב חוקר (עג'ם) // ישראל נג'ארה- צפת, מאה 16

אֲשִׁיר עֹז אֵל לֵב חוֹקֵר וְאַרְנֵן לִבְקָר
יוֹם יוֹם אֶדְפַּק דָּלְתִּי, וְאִבּוֹא לְמִשְׁכְּנוֹתִי, וְאֶחְבִּיר מִנִּפְלְאוֹתַי,
לְהַגִּיד בִּבְקָר
אִם לִלְוֶה תִשְׁיֵר הוֹדוֹ, יוֹמָם יֵצֵא לֹךְ חֲסִדוֹ, יִחַלֵּק לֹךְ מִכְּבוֹדוֹ, תַּעֲוִפָּה
בִּבְקָר

10. פתיחה (תהלים נט, יז- יח; איוב לח, ז)

וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲנָה וְאֶרְנֶן לְבִקְרָה חֲסִידָךְ כִּי הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: (עג'ם)
עֲזֵי אֱלֹהִים אֲזַמְּרָה כִּי אֱלֹהִים מְשֻׁבְּבֵי אֱלֹהֵי חֲסִידֶי: (ביאת) בָּרֶן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְרָה
וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים: (צבא)

11. אודה לאל (צבא)// שמעיהו (סימן)- צפון אפריקה, מאה 16

אוֹדָה לְאֵל לְכָב חוֹקֵר בָּרֶן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְרָה
שִׁימוּ לֵב עַל הַנְּשָׁמָה, לְשֵׁם שְׁבוּ וְאֶחָלְמָה, וְאוֹרָה כְּאוֹר הַחֲמָה,
שְׂבַעֲתִים כְּאוֹר בִּקְרָה
מִכֶּסֶּא כְבוֹד חֲצֻבָּה, לְגוֹר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה, לְהַצִּילָה מִלְּהָבָה, וּלְהַאֲרִיחָה
לְפָנוֹת בִּקְרָה
עוֹרוּ נָא כִּי בָּכַל לִילָה, נִשְׁמַתְכֶם עוֹלָה לְמַעְלָה, לְתַת דִּין חֲשָׁבוֹן
מִפְעָלָה, לְיוֹצֵר עָרֵב וּבִקְרָה
יִמְצְאוּהָ מִחֲדָשֶׁת, בְּזָכִיּוֹת וּבְתוֹסֶסֶפֶת, כְּמוֹ כֶּלֶה מְקֻשָּׁשֶׁת, תְּמִיד בִּבְקָר
בִּבְקָר
הִנָּאֲמֵן בְּפִקְדוֹנֹה, יִחְזִירָנָה לוֹ כְּרָצוֹנֹה, אִישׁ לֹא גֹעַ בְּעוֹנֹה, וַיְהִי עָרֵב
וַיְהִי בִקְרָה
וַיִּהְיוּ הָעֲנִיָּה, יַחֲזִידָה תְּמָה וּנְקָה, וְאֲשֶׁר נִפְשׁוּ לֹא חָיָה, אִידִּי יוֹכָה
לְאוֹר הַבִּקְרָה

נעם ד' לחזות, נזקה ובשונה הזאת, בשמחות תחת רגזות, בקר
תשמע קולי בקר

12. אני אשוע בבקר (ביאת) יוסף סתהון [סימן]

אני אשוע בבקר, ובהיכל האל אבקר, אקדם בתפלת בקר, אשבע
את חסדו בבקר
חזק אנשי קהל (צובה) עדה, יתענגו ברבות טובה, ועוד ינובון
בשבה, על ארץ טובה ורחבה

13. פתיחה (איוב פרק לח ז)

ברן יחד פוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים: (חסיני)

14. אודה אל חי שמך (חסיני /) הרב יהודה קצין

אודה אל חי שמך, וארוממך, וזכר רב טובך, אני מזכיר היום
בוחר בשפלים, ונפשות אמללים, יושיען ישלים, וינשאם יום יום
תבוא תחנתי, ותקרב רנתי, לנגדי שויתי, ה' כל היום
חזק קהל עדה, ישראל ויהודה, יפצחו לך תודה, ישירו כל היום

[חסיני] ה' בוקר אערך לך, גם בוקר תשמע קולי בתסודה

15. כִּמְהָ אֱלֹהֵי (ביאת- מוחאיר)/ שִׁבְתִּי חֲבִיב בֶּן אֲבִישִׁי (סימן)

כִּמְהָ אֱלֹהֵי טוֹבוֹת גְּמֻלָּתָנִי

שָׁאֵל לִבִּי, אֵת גְּדֻלָּתָךְ ; גַּם מִחֲשָׁבִי, דְּבָרֵי נְבוֹאָתָךְ; יִבְעַר בְּלִבִּי,

לֵהֵב תִּשְׁוֹקָתָךְ; כִּי כָּל יְמוֹתֵי חֶסֶד מִשְׁכָּתָנִי

יָמִי וְשָׁנִי, אֶגִּיד גְּדֻלָּתָךְ; וּבִסּוֹד הַמּוֹנֵי, אֲזַכִּיר גְּבוּרָתָךְ; נִגְלוּ לְעֵינַי,

חֶסֶדִי פְעֻלָּתָךְ; אֲמַת בְּאַהֲבַת עוֹלָם אֶהֱבָתָנִי

16. שַׁחַר אֲבַקְשָׁךְ (נאוה) הֵרֵב שְׁלֵמָה אֲבֵן גְּבִירוֹל - סִפְרָד, מֵאָה 11

שַׁחַר אֲבַקְשָׁךְ, צוּרִי וּמִשְׁגָּבִי; אֶעֱרֹךְ לְפָנֶיךָ, שַׁחֲרִי וְגַם עֶרְבִי

הִנֵּה לְךָ תִּיטֵב, זְמַרְת אֲנוֹשׁ עַל כֵּן; אוֹדָךְ בְּעוֹד תִּהְיֶה, נִשְׁמַת אֱלֹהִים

כִּי

17. אַעֲרוֹךְ צַפְצוּפִי (נאוה) אֲבִרָהִם (סימן)

אֶעֱרֹךְ צַפְצוּפִי, אֲנִי דָּל בְּאַלְפִי, לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי, אֶגִּיד מַעֲשֵׂי יְהוָה

חִזְקָה עִם הַקָּמִים, בְּנִשְׁעַת רַחֲמִים, וְהָיוּ תוֹאֲמִים, תְּאוֹמֵי צִבְיָה

18. פְּתִיחָה (תהלים קיא)

(א) הִלְלוּ יְהוָה אוֹדָה יִקְנוּ כָּכֵל לִבָּב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה:

(ב) גְּדֻלִּים מַעֲשֵׂי יִקְנוּ דְּרוֹשִׁים לְכָל חִפְצֵיהֶם:

(ג) הוֹד וְהָדָר פָּעִלוּ וְצִדְקָתוֹ עֲמִדַת לְעַד:

(ד) וְזָכַר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יִקְנוּ:

- (ה) טָרַף נָתַן לִירָאִיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 (ו) כֹּחַ מַעֲשֵׂיו הִגִּיד לַעֲמוֹ לֵיתָת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם:
 (ז) מַעֲשֵׂי יָדָיו אָמַת וּמִשְׁפָּט נִאֲמָנִים כָּל פְּקוּדָיו:
 (ח) סְמוּכִים לָעֵד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאָמַת וַיֵּשֶׁר:
 (ט) פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמוֹ צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:
 (י) רִאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יִקְנוֹק שֶׁכֶּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תִּהְיֶה עֲמֻדַת לָעֵד:

19. יסד בסודו (ביאית/חוסני /) הרב יוסף קארו [יוסף בן הרב סימן]

יסד בסודו, בורא לבגנו; צוה לעמדו, על מי ומענו; כי הוא לבדו,
 עצם הענו; המציא בחסדו, מקנה וקנו; התחיל וגמר קרא לכלם,
 ברוך שאמר והיה העולם

ווי עמודים, עומדים עבדיו; קלים כבדים, תלויים בידי; כלם
 צמודים, סוגדים לנגדיו; נפשות יחידים, באו בסודיו; לבי חמרמר
 לידע גבולם, ברוך שאמר והיה העולם

סומך וסועד, לנחלשים; דין והוא עד, על כל אנשים; יודע ועד,
 דעת קדושים; שבת ומועד, נתן לאישים; סנסני תמר צמחו משלם,
 ברוך שאמר והיה העולם

פלאי פלאות, כל נוראותיו; רפי רכבות, הם צבאותיו; דרכי
 נעילות, כל ארחותיו; אור המאורות, עם אמרותיו; אין קץ מאמר
 על אור הנעלם, ברוך שאמר והיה העולם

בְּרָא בְּחֶכְמָה, אֵשׁ וּמַיִם; תּוֹלָה אֲדָמָה, תּוֹךְ שָׁמַיִם; אֲוִיר וְחֶמֶה, בֵּין
מַחְנִימִים; נוֹתֵן נִשְׁמָה, עַל אֲבָנִים; שֹׁכֵן וְשֹׁמֵר מְלָכֵד רִגְלָם,

בְּרוּךְ שְׁאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם

נוֹרָא עֲלִילָה, בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ; עֲלֵת הָעֵלָה, עֲלִיוֹן לְבָדוֹ; חוֹזְרִים חֲלִילָה,
גִּלְגָּלִי סוּדוֹ; בִּקְשׁ מְחִילָה, עֲבָדוֹ מַחְסְדוֹ; מַפְחָדוֹ סִמְר גּוּפֵי כָלָם,

בְּרוּךְ שְׁאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם

הַשֵּׁב לְשׁוּבוֹתַי, תֵּן לִי בְּעוֹתַי; קִבֵּל צְלוֹתַי, אֲשֵׁי עֲדוֹתַי; כּוֹסֵי מִנְתֵּי, דִּינֵי
וְדוֹתַי; זֹאת נִחֲלָתִי, עַל אֲדָמָתִי; אֵל יְשׁוּב הַדָּךְ נִחְפָּר וְנִכְלָם,

בְּרוּךְ שְׁאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם

רֵם הוּא וְנִנְעָלָה, עַל כָּל תְּהִלָּה; סִבָּה וְעֵלָה, עַל כָּל הָעֵלָה; נִפְשׁ
אֲצוּלָה, תּוֹךְ גֵּן שְׁתוּלָה; שֹׁכֵל מְעֵלָה, אֲצִילֵי סִגְלָה; יִמְתֵּק הַמֶּר

מִמֶּהֱלָם, בְּרוּךְ שְׁאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם

בְּנֵה בְּשֵׁם טוֹב, יִתְעַלָּה הָאֵל; כְּגֹן רָטוֹב, בְּנִין אֲרִיאֵל; הַקָּרִיב
אֲחִיטוֹב, קָרְבֵן לְבֵית אֵל; וּבַחֲר בְּטוֹב, עֲמֵנוּ אֵל; רִיחוּ לֹא נִמְר עֲמֵד

לְעוֹלָם, בְּרוּךְ שְׁאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם

20. פתיחה (תהלים קלג)

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הָיָה מֶה טוֹב וּמֶה נְעִים שָׁבַת אֲחִים גַּם יָחַד: כְּשֶׁמֶן הַטוֹב עַל
הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן אֶהְרֹן שִׁירֵד עַל פִּי מְדוּתָיו: כָּטֹל תְּרִמּוֹן שִׁירֵד עַל הַרְרֵי
צִיּוֹן כִּי שֵׁם צִוָּה יִמְנֹךְ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

21. ארץ ורום בהבראם (ביאת-רהאו) // אברהם אבן עזרא

אַרְצַי וְרוֹם [וְרוֹם] בְּהַבְרָאָם, בְּהִ"א בְּרָאָם; בְּלִי עֲמַל אֶל הַמְצִיאָם,
אֲדוֹן עוֹלָם צוֹר נְשִׂיאָם; שָׁבַת בְּיוֹם הַשָּׁבַת; חִי חֵי חֵי
חֲזַק הוּא וְנוֹרָא עֲלִיוֹן נֶעְלָם מִרְעִיוֹ; יְמַהֵר [מַהֵר] יִבְנֶה [אֶת] הַר
צִיּוֹן וַיִּנְחִיל עִם דָּל וְאַבְיוֹן; עוֹלָם שֶׁפָּלוּ שָׁבַת; חֵי חֵי חֵי

22. ישראל נושע בה' (ביאת) // הרב יעקב עבאדי-חלב, מאה 19

יִשְׂרָאֵל נוֹשָׁע בְּה' תְּשׁוּעַת עוֹלָם; אִם תִּשְׁיֵב רַגְלֹו מִשָּׁבַת, יִשְׁמְרֶהָ
כְּאִישׁוֹן בֵּת, תִּזְכֶּה לִרְאוֹת בְּטוֹבָתוֹ, וּתְמִימִים יִנְחֲלוּ טוֹב
אֲמָצוּ פְּדוּיֵי ה' בְּשִׁמְחַת עוֹלָם; תִּשְׁוֹבוּן צִיּוֹן בְּרִנָּה, מְלֶכֶךְ בְּיָפִיו
תִּתְחַזְּקֶנָּה, עֵינֵיכֶם אֶל אֵל תִּשְׁעִינָה, גַּם ה' יִתֵּן הַטּוֹב

23. מה נכבד היום מימים (צבא) // הרב מרדכי לבטון

מֶה נִכְבָּד הַיּוֹם מִיָּמִים, הִנְחִילוֹ יְהוָה צוֹר עוֹלָמִים, לָעַם בָּחַר מִן
הָעַמִּים, קִדָּשׁ יִשְׂרָאֵל לַה'
רְצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמַדַּת הַיָּמִים קָרְאתוֹ, מְכַל זְמָנִים בִּרְכָתוֹ, כִּי עַל
כֵּן בִּרְךָ ה'
חֲזַקוּ וַיִּצְמַח לְבַבְכֶּם, חֲזוֹת אֵל חֵי מַעֲזָכֶם, כִּי תִתְחַזְּקֶנָּה יְדֵיכֶם,
הַעוֹמְדִים בְּבֵית ה'

24. מי לה' אתי עורך (ביאת) / מחבר לא ידוע [מאיר סימן]

מי לה' אתי עורך, מלין יחביר שיר השירים; יפטיר שפה יקרא
אברה, יפאר לעושה אורים; לפניו תכרע כל ברה, ישירו ערבים
ושחרים; נאנה תהלה לישירים; יום שבת קדש לה'
חזקו. יד אנשי סגלה, הקמים בתצות בעוד לילה: נכון לכם בשמי
מעלה, טוב צפון לנצח סלה; זאת התורה היא לעולה, למנחה סלת
בלולה; וכמה טובה כפולה; לכם מאת אל ה'

25. אור עליון מאיר כספירים (ביאת) / אליהו חמווי

חי חי חי חי

אור עליון מאיר כספירים, כזהר מאורות ברים, נשיר לו בשיר
השירים, יחד כל זרע שבטי יה
חזק נא יסוד ומגדל, ושגב עיר קדשך ודל, ושם יה יתקדש יתגדל,
ואז נאמר הללויה

26. עורו שירו שיר (צבא) // עזרא עטיא- ארם צובא, מאה 19

עורו שירו שיר אגלת אהבים, למלך מונה מספר לכוכבים, בלילי
שפחות ובגמים טובים, בעדת רעים חברים מקשיבים

חֲזַק קַיִם נָא נְחִמּוֹת יִשְׁעֶיהָ, לְעַמּוֹד אֲשֶׁר הֵם בְּשִׁמְךָ חוֹסִים, וְעֲשֵׂה
לָהֶם נִפְלְאוֹת וְנִסִּים, חַי גַּם אֲתִיָּא וְגַם תְּמַהִיָּא

27. יום זה שירו לאל (רהאו/עג'ם) מרדכי עבאדי - חלב

יום זה שירו לאל שיר ומזמור, יַעַת כִּי בּוֹ נָשַׁבַּת מְלֹאכְתּוֹ גָּמּוּר, עַל
כֵּן הוּא צֹוה זְכוּר וְשִׁמּוּר, יוֹם הַשְּׂבִיעִי נִשְׁבַּת לֵה'
שִׁבְתָּ מְנוּחָה מִכָּל מְלָאכָה, שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה כִּי הוּא חֶלְקֶךָ, בּוֹ יְבָרְכֶךָ
וַיִּשְׁמְרֶךָ, תִּשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת ה'
שִׁפְתֵי רַנָּנוֹת כָּל לְשׁוֹן תּוֹדָה, תַּפְטִיר בְּשִׁפָּה לְהַזְכִּיר חֲסִדִּי, אֵל כִּי
הַנְחִיל זֹאת נִחַלַת עַבְדִּי אֵל, וְצִדְקָתָם נָאֵם ה'
כֵּן אִישׁ חֵיל חַי חַי הוּא יוֹדֶךָ, כִּי טוֹב לְהוֹדוֹת לְזִמְרָה שְׁמֶךָ, גַּם לְהַגִּיד
בִּבְקָר חֲסִדֶּךָ, מֶה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה'
יָמִין ה' כַּח גְּאֻדְרִי, עֲזִי מַעֲזִי מְגַנִּי סִתְרִי, אֲרוּמָמְנֶהוּ אוֹדָה מְשִׁירִי, כִּי
מִי בִשְׁתַּק יַעֲרֹךְ לֵה'
חֲזַקוּ וְאַמְצוּ בְּרֹאשׁ אֲשִׁמּוּרוֹת, קוּמוּ הַעֲרִיצוּ לְאֵל בְּזִמְרוֹת, כִּי הוּא
חַיִּיכֶם לְבוֹא בְּגִבוּרוֹת, תִּשְׁבּוּ בְּחִצְרוֹת בֵּית ה'

28. פתיחה יום קדוש

29. כי אשמרה שבת (ביאת רהאו /) אברהם אבן עזרא, ספרד,

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת אֶל יִשְׁמְרֵנִי, אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינִי
 אֲסוּר מִצֵּא חֶפֶץ לַעֲשׂוֹת דְּרָכִים, גַּם מִלְדַּבֵּר בּוֹ דְּבָרֵי צָרָכִים, דְּבָרֵי
 סְחוּרָה אוֹ דְּבָרֵי מְלָכִים, אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֶל וּתְחַכְמֵנִי
 בּוֹ אֲמַצָּא תְּמִיד נֹחַ לְנַפְשִׁי, הִנֵּה לְדוֹר רִאשׁוֹן נָתַן קְדוּשִׁי, מוֹפֵת
 בְּתֵת לָחֶם מִשְׁנֶה בְּשִׁשִּׁי, כָּכָה בְּכָל שִׁשִּׁי יִכְפִּיל מְזוֹנִי
 רִשִּׁם בְּדַת הַיּוֹם (הָאֵל) חֹק אֶל סְגֻנוֹ, בּוֹ לַעֲרֹךְ לָחֶם פָּנִים לְפָנָיו, עַל
 כֵּן לְהַתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי נְבוּנוֹ, אֲסוּר לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר עֲוֹנֵי
 הַיּוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תַּעֲנוּגִים, לָחֶם וַיֵּין טוֹב בְּשָׂר וְדָגִים, הַשְׁמִיחִים
 בּוֹ הֵם שְׁמִיחָה מְשִׁיגִים, כִּי יוֹם שְׁמִחוֹת הוּא וּתְשַׁמְחֵנִי
 מִחֵל מְלָאכָה בּוֹ סוּפוֹ לְהַכְרִית, עַל כֵּן אֶכְבֵּס בּוֹ לְבִי בְּבוֹרִית,
 אֶתְפַּלֵּלָה אֶל אֵל עֲרֹבִית וְשַׁחֲרִית, מוֹסֵף וְגַם מְנַחָה הוּא יַעֲנֵנִי

30. **אֲשַׁתְּבַח בְּתַהֲלוֹת** (עִירָאק /) הֵרַב אֲבִרְהָם סְתֵהוּן - חֵלֶב, מֵאָה 19
 אֲשַׁתְּבַח בְּתַהֲלוֹת אֱלֹהִים חֵי, כִּי הוּא עָלִי שְׂדֵי אֲמִי מִבְּטִיחִי, גִּדְּלוּ לוֹ
 אֲתִי תֹאמְרוּ כֹה לְחֵי, הִזֵּן וּמִפְרִנֶּס וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חֵי
 אֵל הַנֶּאֱמָן הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת, יִשְׁפִּיעַ אוֹתָהּ נִפְשֵׁי בְּצַחֲצַחוֹת, וַיִּנְהַל
 אוֹתָהּ עַל מֵי מְנוּחוֹת, ה' רָם מִהֲלָל בְּתַשְׁבָּחוֹת

31. **שִׁיר חֲדָשׁ זָמְרוּ לֵאל** (בִּיאַת /) שְׁמוּאֵל מוֹרְסִיָּא - חֵלֶב, מֵאָה 19

שִׁיר חֲדָשׁ וְזָמְרוּ לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת, בְּסוּד עִם קְדוּשִׁים אֵלֵי נֶעְרָץ בְּעַם
 רַבָּת, עַל כִּי שָׁמַר דּוֹרָשֵׁי יְחִידוֹ בְּבִבְתָּ, מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ יְיָ
 קֹהֵל עֲדָתִי תִקְוָתָם לְךָ רַבָּת, תִּסְמְכֶם מֵאֲתָד רִיחַ נְדִיבָתָ, וְחִישׁ וּגְאֻלָּנוּ
 מִיַּד אוֹיְבָתָ, חֲזָקוּ וְגַם אֲמָצוּ כָּל הַמִּינִחִלִּים לֵיָּי

32. אֵלֵינוּ מִי הַקֹּשָׁה וִישָׁלֵם (חֲזוּאָם/שִׁיגָא) אֲבֵרָהֶם אֲבֵן עֲזָרָא
 אֵלֵינוּ מִי הַקֹּשָׁה וִישָׁלֵם, שְׁמִים וְאֶרֶץ כָּלָם, בְּשָׁבַת; בּוֹ נִזְהָרִים עֲמוֹ
 כָּלָם, לָכֵן יִזְכּוּ לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ שָׁבַת
 בּוֹשָׂאִים וְנוֹתָנִים בְּהִלְכוֹתָ, תִּשָּׁע וּשְׁלֹשִׁים מְלָאכּוֹת, בְּשָׁבַת;
 מְשָׁלִימִים מֵאָה בְּרִכּוֹת, לָכֵן יִזְכּוּ לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ שָׁבַת
 יוֹצֵאִים שְׁעוֹר גְּבוּלֵיהֶם, אֶלְפִּים אֶמָּה רִגְלֵיהֶם, בְּשָׁבַת; חוּץ מֵאֶרְבַּע
 אַמּוֹת שְׁלֵהֶם, לָכֵן יִזְכּוּ לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ שָׁבַת
 אֶרְבַּע רְשׁוּיּוֹת סְפוּרוֹת, הֵן הֵם בְּמִשְׁנֵה סְדוּרוֹת, בְּשָׁבַת; וְדִין יַעֲרוּבֵי
 חֲצֵרוֹת, לָכֵן יִזְכּוּ לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ שָׁבַת
 בּוֹצְעִים עַל שְׁתֵּי כִפּוּרוֹת, מִפּוֹת מִכְסוֹת מִפְּאֲרוֹת, בְּשָׁבַת; וּבִהְיוֹן כָּל
 מִינֵי פִרוֹת, לָכֵן יִזְכּוּ לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ שָׁבַת
 רִצִּים לֶאֱכֹל כָּל מִינֵי תַעֲנוּגִים, אוֹכְלִים עוֹף בֶּשָׂר וְדָגִים, בְּשָׁבַת;
 שְׂמִיחִים וְלֹא דוֹאֲגִים, לָכֵן יִזְכּוּ לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ שָׁבַת
 הֵם מְדַלִּיקִין הַמְּנוֹרָה, שָׁמֶן זַיִת וְזָה וּבָרָה, בְּשָׁבַת; יִזְכּוּ בְּנֵיהֶם
 לְתוֹרָה, לָכֵן יִזְכּוּ לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ שָׁבַת

מרחיקין כל מיני סחורה, גם דבר דבר אסורה, בשבת; וגם כל מחשבה זרה, לכן יזכו לעולם שכלו שבת חזק אל גדול ונורא, נותן נשמה יתרה, בשבת; לעם בני הגבירה, לכן יזכו לעולם שכלו שבת

33. יערה עלינו רוח (סוזנאק /) יעקב עבאדי

34. יום זה לישראל (ביאת/מוחיא) מיוחס להרב יצחק לוריא, יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה: צוית פקודים, במעמד סיני; שבת ומועדים, לשמר בכל שני; לערוך לפני משאת וארוחה. שבת מנוחה חמדת הלבבות, לאמה שבורה; לנפשות נכאבות, נשמה יתרה; לנפש מצרה יסיר אנהה. שבת מנוחה קדשת ברכת, אותו מכל ימים; בששת כלית, מלאכת עולמים; בו מצאו עגומים השקט ובטחה. שבת מנוחה לאסור מלאכה צויתנו נורא; אזהרה הוד מלוכה אם שבת אשמורה; אקריב שי למורא מנהה מרקחה. שבת מנוחה וישר אערוך לה בנגון ונעימה; מול תפארת גדלו נפשי לה כמה; לסגלה תמימה קיים הבטחה. שבת מנוחה

רצה תפלתו כמו קרבן נחשון; ויום מנוחתו ברנה ובששון; חביב
 כבת אשון ברב הצלחה. שבת מנוחה
 ישעיה קוינו זה אדיר אדירים; בן דוד מלכנו שלח נא לעברים;
 ויקרא לדרורים רוח והנחה. שבת מנוחה
 אבא עליון נורא הביטה ענינו; פדנו במהרה חנונו וענינו; שמח נפשונו
 באור ושמחה. שבת מנוחה
 חדש מקדשנו זכרה נחרכת; טובה מושיענו תנה לנצחית; בשבת
 יושבת בזמיר ושבחה. שבת מנוחה
 זכור קדוש לנו בזכות יקרת היום; שמור נא אותנו ביום זה ובכל
 יום; דודי צח ואיום תביא רוחה. שבת מנוחה
 קול רנה וישועה לישראל השמיעה; בבא חזיון תשועה צור מצמים
 ישועה; אור שמשי הופיעה תמיד הזריחה. שבת מנוחה

35. יודוך רעיוני (נאוה/ראשט) ישראל נג'ארה - צפת מאה 16

יודוך רעיוני ה' רועי, ביום שבת קדש יום השביעי:
 יום אשר כלית בו כל מלאכתך; אומר כי שרית על כל זולתך;
 ומעשים עשית אין לבלותך; לי בן אמתך חיש להרגיעי
 שביעי בחרת מכל המנגנים; ואותו קדשת בשבועות ושנים; חיש
 אשר נשאת לגזע אמונים; ופדם מאסונים ארחי ורבעי

רצה במנוחת יום זה יום מנוחה; וביום עבודתי המצא לי הרנחה;
 והכן לשביתתי משאת וארוחה; וששון ושמחה יהיו שעשועי
 אל עולם שכלו שבת תפנו; ונרד בהלו שים אור בעדנו; ואל משכן
 שילה תשוב תעלנו; מהרה ענני אורי וישעי

36. יה מסי כבין (ביאת/מוחאר) דוד ב"ר פארדו

37. יודוך מלך דר במרומים (ביאת/באוה /חוסיני) מרדכי עבאדי
 יודוך מלך דר במרומים, עליון נעלה רם על כל רמים, ביום קדשת
 מכל הימים, לעם בחרת קדש ישראל
 ספרו רנו יחד תהלות, ברן פה צח בשיר המעלות, לסבת סבות עלת
 העלות, עושה גדולות אור נר ישראל
 בינו דרשו מעל ספר וראו, אותות אל מה רמו מה נפלאו, כלם
 בחקמה לספר נלאו, קצות דרכיו אישי ישראל
 יום כי בו שבת אזי תרנה, דעת שפתיכם באמרי בינה, חסדי אל
 וגבורותיו מי מנה, יקר תפארת נצח ישראל
 מי יוכל ספר את כבוד הודו, יהלל איש מעפר יסודו, לולא כי הוא
 חלק מכבודו, פן דבר מלכות ישיר ישראל
 נא הגברים אנשי סגלה, חזקו עמדו בבית אל בלילה, בשכר זאת אל
 חי חיש גאלה, לציון גואל גאל ישראל

38. אנכי שמי ה' (נהוונד) דוד דיין

אנכי שמי יי, אשר נגליתי בסיני, צויתי לעם המוני, לא יתנה לך על פני

חזק לשמך מיתלים, חצות (בעוד) לילה, מהללים, תוך גוה קדש הלולים, יברכו שם יי

39. עורי נצורה כבבת (נאוה/ביאת /) הרב מנשה סתהון

40. רם אור גדול נעלם (נאוה /) רפאל ענתבי - ארם צובה - מצרים, מאה 19

רם אור גדול נעלם, כתר מכתיר עולם, בחכמה עשה עולמות כלם מבינה האיר, לכסא כבוד יזהיר; בחסדו אמר עולם יבנה, נאזר בגבורה שבתיו מי ימנה

פה כל בריה תהללך צור תפארת, לנצח כל בקר שיר אומרת, מזיו הודך כל העולם מזהרת ויסוד עולם צדיק, ברכה ביה יריק; וימלך ביה מלכות לעולם

אל הבורא שמים, יצר מלאכי מחנים, מהם מאש ומים, וחסות ואופנים ואראלם

בְּשֵׁשׁ עֶשְׂה עוֹלָמוֹ, וַיֵּצֵר אָדָם בְּצִלְמוֹ, כּוֹלֵל כָּל נְשָׁמוֹת עֲמוֹ; בְּאַחֹר
וּפְנִיִּים הֵם עוֹמְדִים בְּלֵם יוֹם שְׁבִיעִי שָׁבַת, קָרָא לוֹ יוֹם הַשַּׁבָּת, נִתְּנוּ
לַעֲמֹ לָעֵד עוֹלָם

אֲשֶׁרִי אִישׁ הַשּׁוֹמֵר, שָׁבַת כְּהִלְכָתוֹ, נוֹתְנִים לוֹ נִחְלָה בְּלִי מִצָּר, וְהָאֵל
לוֹ עֵזֶר, בְּכָל רָגַע וּבָעֵת אֲנַחְתּוֹ הַשּׁוֹמְרוֹ מְדַבּוֹר חֵל, הַשֵּׁם עֲוֹנוֹ
יִמְחֹל, יִמְהַר גּוֹאֵל וּבִנְיָן אוֹלָם

41. פתיחה (תהלים צב)

- (א) מְזִמּוֹר שִׁיר לַיוֹם הַשַּׁבָּת:
(ב) טוֹב לַהֲדוֹת לִיקְנוֹק וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן:
(ג) לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ וְאַמּוּנָתְךָ בַּלַּיְלוֹת:
(ד) עָלִי עֲשׂוֹר וְעָלִי נָכַל עָלִי הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר:
(ה) כִּי שִׁמְחַתְנִי יִקְנוֹק בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָגוֹ:
(ו) מֶה גָדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יִקְנוֹק מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ:
(ז) אִישׁ בֶּעֶר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֵת זֹאת:
(ח) בְּפִרְחֵ רִשְׁעִים כִּמוֹ עֹשֵׁב וַיִּצְיָצוּ כָּל פִּעְלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמִדֵם עַד־עַד:
(ט) וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יִקְנוֹק:
(י) כִּי הִנֵּה אִיְבֹיךָ יִקְנוֹק כִּי הִנֵּה אִיְבֹיךָ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פִּעְלֵי אֱוֹן:
(יא) וּתְהִי כְּרָאִים קִרְנִי בְּלִתִּי בְּשִׁמְךָ רַעְנָן:
(יב) וּתְבַט עֵינֵי בְּשׁוֹרֵי בִקְמִים עָלִי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי:
(יג) צִדִּיק כְּתֹמֵר יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה:
(יד) שְׁתוּלִים בְּבֵית יִקְנוֹק בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ:

(טו) עוד ינובון בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ:

(טז) לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יִקְנֶה צוּרֵי וְלֹא עֹלֶתָהּ בּוֹ:

42. **שְׁלום וצדק נשקו** (חוסיני) הרב שלמה לניאדו - חלב, מאה 19-20

שְׁלום וְצִדֵּק נִשְׁקוּ, תְּמִיד יִחַדּוּ יִדְבְּקוּ, יָמִין עַל שְׂמֹאל חֲבָקוּ, אֶפְרַיִם
עָשָׂה שְׁלֹמָה

חֲזַקְנוּ אֲמָצְנוּ, חֲסִדָּה אֵל קִדְמָנוּ, הוֹשִׁיעֵנו מִצָּרֵינוּ, וַיַּגְדֵּל אֶת שֵׁם
שְׁלֹמָה

43. **יראנו כקדם נפלאות** (ביאת /) יצחק בן עטר

44. **חי ונעלם** (נהוונד /) חיים שאול עבוד - חלב - ירושלים, מאה 20

חִי וְנִעְלָם לְכַבֹּדוֹ בָּרָא הָעוֹלָם, וּמַלְכוּתוֹ עִם דָּר וְדָר מַלְכוּת עוֹלָם,
מִלְאָכֵי מְרוֹם; עִם עַם יִשְׂרָאֵל יַחַד כָּלָם, לוֹ מְקוֹדֵי־שֵׁים וּמִפְאָרִים
יַעֲדוּ וַיַּגִּידוּ, מוֹל הָדָרוֹ יִרְעֲדוּ, שְׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה הָאֵל, שְׁמַיִם גַּם
בְּרוּאִים

מִעֲשָׂיו הֵם נִפְלְאוֹת; הַבְּדִילָנוּ בְּאוֹתוֹת מִכָּל נִבְרָא, שַׁבָּת וּמִיָּלָה, וְגַם
תַּפְלִין לַעֲטָרָה, הַנְּחִיל לָעַם תַּפְאָרָה וּשְׁמָרוּ שַׁבָּת כְּהִלְכָּהּ, בּוֹ תִמְצְאוּ
בִּרְכָּהּ, אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם, לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה
חֲזַק גְּיוֹ אֵל נוֹרָא, וְהָיָה לִי לַעֲזָרָה, וַיַּעֲרֹב נְשִׁירֵי לֵה צוּרֵי בְּתוֹךְ קֹהֵל
עוֹבֵד יָהּ

45. מלא פי שירה וזמרה (ג'הרכא /) מאיר (סימן)

מלא פי שירה וזמרה, לכבוד שבת; היא מלכתא יפה ברה, פני
שבת; חי חי שירו זמרו אהובים, שירי שבת; אז ישמחו שמחת
רעים, ביום השבת

חזק חבדת כל ישראל, קמים בלילות; ולנצח שמרם האל, ברב
ברכות; חי חי יראו בבגנן מקדש אל, יקריבו עולות; יזכו לעולם
חבת אל, פלו שבתות

46. אשא לבי אל כפים (חסיני /) אליהו ששון

אשא לבי אל כפים, אל אל יושב בשמים, ערב בקר צהרים, נדבות
פי רצה נא ה'

רצה נא את תפילתי, והשב לי עבודתי, לה תודה יחידתי, שלום לעם
ברך ה'

47. יה אלה מלכות עלם (חסיני /) ישראל נג'ארה

48. יה רבון עלם (ראסט/) ישראל נג'ארה - צפת, מאה 16

יה רבון עלם ועלמאי, אנת הוא מלכא מלך מלכיא, עובדי גבורתך
ותמהיא, שפר גדמי להחויא

שְׁבַחֲתִין אֶסְדֵּר צִפְרָא וְרַמְשָׁא, לָךְ אֱלֹהָא קִדִּישָׁא בְּרָא כָּל נִפְשָׁא,
עִירִין קִדִּישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׁא, חִיּוֹת בְּרָא וְעוֹף שָׁמַיָּא
רְבָרְבִין עוֹבְדֵךְ וְתַקִּיפִין, מִכִּיד רַמְיָא זְקִיף כְּפִיפִין, לֹו יְחִי גִבֹּר שְׁנִין
אֶלְפִין, לֹא יַעוֹל גְּבוּרְתֵךְ בְּחוּשְׁבִּנְיָא
אֱלֹהָא דִּי לִיָּה יָקָר וְרַבּוּתָא, פְּרוּק יֵת עֲנָךְ מִפֶּם אֲרִיּוּתָא, וְאַפִּיק יֵת
עֲמָךְ מִגּוֹ גְּלוּתָא, עֲמָךְ דִּי בְּחֶרֶת מְכָל אֲמִיָּא
לְמַקְדָּשְׁךָ תוֹב וּלְקֹדֶשׁ קִדְשִׁין, אֲתֵר דִּי בֵּיה יַחֲדוֹן רִוְחִין וְנִפְשִׁין,
וַיִּזְמְרוּן לָךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין, בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְשֹׁפְרִיָּא

49. אני אספר באמרי שפר (חוזאם /) מרדכי עבאדי - חלב, מאה 19

אֲנִי אֶסְפֹּר, בְּאַמְרֵי שְׁפָר, מוֹנֶה וְסוֹפֵר, יֵשֶׁר אֲמָרִים
נִיבֵי אֵל יִרְצֶה, וְאֵלֵי יִמָּצֵא, אֶת אֲשֶׁר אֶפְצֶה, בְּהִלְכוֹת שַׁבָּת
יוֹם עֲנָג נִקְרָא, אֶרַח לְחֻבְרָה, וְאַשׁ הַזֶּהָ, לֹא טוֹב מִבְּעִירִים
הַלְמַד תּוֹרָה, לְאוֹר לֹא יִקְרָא, יֵטָה בְּמַהֲרָה, מִדְּלִיק בְּשַׁבָּת
חֲפִץ בְּכְבוֹדוֹ, עֹשֶׂר בְּצִדּוֹ, עוֹלָם בָּא נִגְדּוֹ, שְׁפָלוֹ שַׁבָּת
זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, עַל יֵין תִּגְמּוֹר, וְשִׁיר וּמִזְמוֹר, בּוֹ מְשׁוֹרְרִים
קְדוֹשׁ וְעֲלִיּוֹן, שׁוֹכֵן דֵּר חֲבִיּוֹן, דְּרוֹשׁ לְצִיּוֹן, שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת
אֲמִץ בֵּית יִצְחָק, רֵם שׁוֹכֵן שַׁחַק, בִּסְפָר יוֹחֵק, שְׁמֵם דּוֹר דּוֹרִים

50. מהללך ורב גדלך (ראסט /) מרדכי עבאדי - חלב, מאה 19

מִהֶלֶלְךָ וְרַב גְּדֻלָּךְ, אֵין לוֹ תְּכֵלִית קִצְּצָה וְסוּף; אֵין גַּם אֶחָד יַעֲרוֹךְ לָךְ,
הֵלֵל גָּמוּר עַד לְאֵין סוּף; וּמִי הָאִישׁ לִבּוֹ הָלוֹךְ, יִזְכִּיר תַּהֲלוֹת ה'!
עֲבָדִי הָאֵל יוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, כִּי צָדָקָה עִמָּם עָשָׂה; וַיִּבְרָא הָאָדָם בְּצַלְמוֹ,
לְהוֹדוֹת לוֹ פָּנִים נְשָׂא; וּמִכָּל מַלְאָךְ הַקּוֹדִימוֹ, לְזַמֵּר לְשֵׁם ה'

51. **משמים שלום לעם** (ראסט /) מרדכי עבאדי, חלב - מאה 19
מִשְׁמַיִם שְׁלוֹם לְעַם בְּנֵי אֲבֹרָהֶם אֶהוּבָךְ, תִּשְׁלַח מִהֵר וְתוֹשִׁיעִים
וַיִּשְׁבְּעוּ אֲזַי מְטוּבָךְ וְלָהֶם תִּהְיֶה מִנְחָם בְּהִרְאוֹתָם אֶת הוֹד נַעַם, בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ וְלִשְׁם תִּנְחָם לְעִיר צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד
רוּחַ נָכוֹן רוּחַ חַיִּים לָהֶם יוֹסֵף אֲדוֹן עֲזָרָא, בִּקְרַע עָרֵב צִהְרִים יִהְיֶה
לָהֶם מִחֶסֶה סִתְרָה וַיִּקְרִיבוּ בֵּית אֶהְרֹן וּמִשָּׁה שָׁר אֶת הַשִּׁירָה, וְלוֹי
עַל קֶרֶבֶן יְרוֹן לְמַנְצַת שִׁיר לְדָוִד
דִּרְשׁוּ אֵל חַי כָּל עוֹבֵד יְהוָה אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, זֶן וּמִפְרָגִס לְכָל
בְּרִיָּה וְעוֹשֶׂה פְּלֵא וְנִסִּים וְרַחֲמֵיו וְחִסְדֵּיו כַּמֵּים לַיָּם מְכַסִּים, לְעַמּוֹ
וְעַבְדָּיו הַמִּיֻּחָלִים חֲסִדֵּי דָוִד
כָּל יוֹם תִּמְיֵד הִלְלוּהוּ וּבְכָל שַׁבָּת וּבְכָל יוֹם טוֹב, בְּהִיוֹתְכֶם בֵּית נֹוהוּ
רָנְנוּ לָהּ כִּי טוֹב וּבִקְהֵל עַם רֹמְמוּהוּ כִּי תִהְיֶה כְּגֹן רֶטֶב, וְאַלְיָהוּ
יִבְשָׁר הוּא בִּיאַת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד

52. **רְנוּ וּשְׁבַחוּ** (ביאת/נאוה /) רפאל ענתבי - ארם צובה - מצרים,

רָנוּ וְשָׁבְחוּ לְאֵל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, נָתַן לָנוּ יוֹם הַשַּׁבָּת לְזִמְרָה לְשִׁמּוֹ, שְׁמְרוּ
 שַׁבָּת כְּאִישׁוֹן בַּת וְגַם תַּחֲוִמוֹ, אָדָם בּוֹ לֹא יִדְאָג רַק יַעֲנֵג, בְּשֹׁר וְדָג
 לוֹ יַעֲרֹב, שַׁבָּת הוּא קִדְשׁ לָנוּ, בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ
 לְכַבּוֹד שְׁמֵךְ תַּמְהִיר אֶת גְּאֻלָּתֵנוּ, כִּי אָרְכוּ לָנוּ הַיָּמִים בְּגִלוּתֵנוּ, פָּדְנוּ
 מִיַּד אוֹיְבֵנוּ, וְהַעֲלֵנוּ אֶל עִיר קִדְשׁ הַתְּמוּדָה, נִקְרִיב תּוֹדָה כָּל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה, חֲזַקְנוּ אִמְצָנוּ, בְּבִנְיָן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ

53. **שָׁבְחוּ אֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל** (מוֹחִיאר /) שְׁלוֹם כַּפִּי - חֶלֶב, מֵאָה 19
 שְׁבָחוּ אֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל, בְּלִיל שַׁבָּת הִלְלוּ אֵל, כִּי בּוֹ בָּחַר הָאֵל, לְעַם
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 חֲזַקְנוּ אֱלֹהֵינוּ, בְּבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ, וּשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחֵנוּ, הוּא יִבְנֶה בֵּית
 שְׁלוֹמֵנוּ

54. **יְהִי אֵלֵי נִכְסָפָה נַפְשִׁי** (שִׁיגָא /) הִרְבַּ נְסִיִּים לוֹפֵס

55. **יְיָדוּ שְׁמֵךְ אִיוִם נוֹרָא** (בִּיאַת /) יִצְחָק כַּהֵן מַעֲלִי

56. **יְיָדוּךְ כָּל הַמִּיחֲלִים** (בִּיאַת /) דוֹד קִצִּין
 יוֹדוּךְ כָּל הַמִּיחֲלִים, עֲלִיוֹן יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם, כִּי רַחֲמֶיךָ גְּדוֹלִים, עֲרֹב
 בְּקֶרֶךְ צְהָרִים, מִי אֵל כְּמוֹךָ בָּאֵלִים, יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ אַפִּים, וְאוֹדָה לָךְ
 בְּמִקְהָלִים, בְּתוֹךְ עִיר יְרוּשָׁלַיִם

וְשֵׁם נָגִיל וְנִשְׁמָחָה, בְּקוֹל רִנָּה וְצִהְלָה, בְּנוֹהֵל עַל מִי מְנוּחָה,
 לִישָׁרִים נְאֻנָּה תִּהְלָה, וְנִסּוּ גִגוֹן וְאַנְחָה, עִיר צִיּוֹן הִיא דוֹרֵשׁ הֵן לָהּ,
 וְהִתְהַלְּתָה אֲזִי הֶרְוָחָה, בְּקוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה
 חֲזַק אֲמִץ אֵת עַם נִקְדָּשׁ, קָמִים לְפָנֶיהָ בְּלִילוֹת; וְעוֹרְכִים לָהּ שִׁיר
 חֲדָשׁ, אֵל קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תִּהְלֹת; בְּבֵית בְּנוֵי מִימֹת מִקְדָּשׁ, מְחַלִּים לָהּ
 נוֹרָא עֲלִילוֹת; וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדָּשׁ, שְׁמֹךְ רַבָּא בְּמִקְהֵלוֹת

57. **אביעה שירה** (צבא /) עזרא סוויד

58. **ישמרך כאישון בת** (צבא /) יהודה עטייה

59. **פתיחה** (דניאל ג, לג- לב) אֶתְּיָא וּתְמַהֲיָא (צבא, חִיגָאז, שִׁיגָא)
 אֶתְּיָא, וּתְמַהֲיָא, דִּי עֲבַד עָמִי, אֱלֹהָא עֲלֵאָה שְׁפָר קְדָמִי, לְהַתְנוּיָה:
 אֲתוּהִי כְּמָה רַבְרַבִּין, וּתְמַהֲוֵהִי כְּמָה תְּקִיפִין; מְלָכוּתָהּ מְלָכוֹת עֲלָם,
 וְשִׁלְטָנָהּ עַם-דֶּר וְדָר:

60. **יום ליום אודה** (חוזאם /) ישראל נג'ארה

61. **פתיחה** (תהלים קמה, יח- ") יט קרוב ה' לכל קראיו (" שִׁיגָא)
 קָרֹב יְהוָה, לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמָּת. רְצוֹן יִרְאִיו
 יַעֲשֶׂה; וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע, וְיִוְשִׁיעֵם.

62. בר יוחאי נמשחת אשריך (צבא /) שמעון בן לביא - ספרד-טריפולי, מאה

15-16

בר יוחאי נמשחת אשריך שָׁמֶן שִׁשׁוֹן מִחֲבֵרֶיךָ
בר יוחאי שָׁמֶן מְשַׁחַת קֹדֶשׁ, נְמַשְׁחַת מִמֶּדֶת הַקֹּדֶשׁ, נִשְׁאֲתָ צִיץ גִּזְרֵה
הַקֹּדֶשׁ, חֲבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ פֶּאֶרֶךְ
בר יוחאי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּתָּ, יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר פָּרַחְתָּ, בְּמַעֲרַת
צוּרִים שְׁעִמְדָּתָּ, שָׁם קָנִיתָ הוֹדָה וְהַדָּרָה
בר יוחאי עֲצִי שְׁטִים עוֹמְדִים, לְמוֹדֵי יְיָ הֵם לוֹמְדִים, אֹרֶךְ מִפְּלֵא אֹרֶךְ
הַיְקוֹד הֵם יוֹקְדִים, הֵלֵא הֵמָּה יוֹרוּךְ מוֹרֶיךָ
בר יוחאי וְלִשְׁדָּה תְּפוּחִים, עָלִיתָ לְלִקוּט בּוֹ מְרַקְחִים, סוּד תוֹרָה
כְּצִיצִים וּפְרָחִים, נִעְשָׂה אָדָם נֶאֱמַר בְּעִבּוּרֶךָ
בר יוחאי נֶאֱזַרְתָּ בְּגִבּוּרָה, וּבְמִלְחָמָתָאֵשׁ דַּת הַשְּׁעָרָה, וְחָרַב הוֹצֵאתָ
מִתְעָרָה, שְׁלַפְתָּ נֶגֶד צוּרֶיךָ
בר יוחאי לְמָקוֹם אֲבָנֵי שִׁישׁ, הִגַּעְתָּ לְפָנֵי אֲרִיָּה לִישׁ, גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת
עַל עֵישׁ, תְּשׁוּרֵי וּמֵי יִשׁוּרֶךָ
בר יוחאי בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים, קוֹ יְרוּק מִחֲדָשׁ הַדָּשִׁים, שְׁבַע שְׁבָתוֹת
סוּד חֲמֻשִׁים, קוֹשֶׁרֶת קוֹשְׁרֵי שִׁי"ן קוֹשְׁרֶיךָ
בר יוחאי יו"ד חֲכָמָה קְדוּמָה, הִשְׁקַפְתָּ לְכַבּוֹדוֹ פְּנִימָה, לֵב (שְׁלֹשִׁים
וּשְׁתֵּים) נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה, אֶת פְּרוּב מְמַשֵּׁחַ זֵיו אוֹרֶךְ

בר יוחאי אור מְפָלָא רום מַעְלָה, יֵרָאֵת מְלֵה־בֵּיט פִּי רַב לָהּ, תַּעֲלֹמָה
 וְאִין קוֹרָא לָהּ, נִמְתָּ עֵין לֹא תִשְׁוֹרֵךְ
 בר יוחאי אֲשָׁרִי יוֹלֶדֶתָּהּ, אֲשָׁרִי הָעַם הֵם לוֹמְדָהּ, וְאֲשָׁרִי הָעוֹמְדִים
 עַל סוּדָהּ, לְבוֹשֵׁי חֶשֶׁן תַּמִּידָהּ וְאוֹרִידָהּ

63. פתיחה (תהלים קט ל, ; סט, לא; כח,ז)

אֹדָה יְהוָה מְאֹד בְּפִי; וּבִתְוֹךְ רַבִּים אֶהְלֶנּוּ. אֶהְלֶלָה שֵׁם אֱלֹהִים
 בְּשִׁיר; וְאֶגְדֹּלְנוּ בְּתוֹדָה. יְהוָה, עֲזֵי וּמִגְנֵי בּוֹ בָּטַח לְבִי, וְנִעְזְרֹתִי:
 וַיַּעֲלֵז לְבִי; וּמִשִּׁירִי אֶהַדְּנוּ.

64. מְרוֹמִים יִשְׁכּוֹן עִם קְדוֹשִׁי (חזאם /) מִרְדְּכִי עֲבָאֲדִי - חֵלֵב, מֵאָה 19

מְרוֹמִים יִשְׁכּוֹן עִם קְדוֹשִׁי, בְּמִנוּחוֹת שְׁאֲנָנוֹת; בְּעִיר קְדוֹשׁ מְעוֹז נַפְשִׁי,
 שֵׁם יִשְׁמְחוּ בָּנִים בָּנוֹת לְנִצָּחַ עַל נְגִינּוֹת, שְׁמַחַת עוֹלָם עָלֵי רֹאשִׁי, אֲזִי
 בְּתוֹכְכֶם אֶעִיר רַחֲשִׁי, יִרְחַשׁ לְבָבִי דְבַר טוֹב
 שׁוֹמֵר שְׁבֶת מִחֲלָלוֹ, דְּרוֹר גָּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ, מֵה טוֹב חֲבָלוֹ וְגוֹרְלוֹ, חֵי
 לְעוֹלָם שְׁפָלוֹ טוֹב

כִּי יָבוֹאוּ לְרֹאוֹת פָּנָיו, חֲגָם חֲדָשָׁם וְשִׁבְתָּם; שֵׁם יִשְׁבּוּ בְּבֵית מְעוֹנָיו,
 כָּל יוֹם תִּהְיֶה נְגִינָתָם בְּחִצְרֵיהֶם וּבִטְרִירוֹתָם, אֲזִי שֵׁם יִקְבֹּץ כָּל הַמּוֹנִיו,
 יִשְׁמַח לֵב אִישׁ יִרְאוּ עֵינָיו, בְּיוֹם טוֹבָה יִהְיֶה בְּטוֹב

65. אור צח ופשוט (חזאם /) אברהם יצחק ענתבי - חלב,

אֹר צַח וּפְשׁוּט עֲלֵת כָּל הָעֲלֹת, לָךְ דּוּמְיָה יַחְדָּלוֹן הַקּוֹלֹת, אֵין אִמֶּר
וּדְבָרִים אֵין דּוֹרְשִׁים תַּחֲלוֹת, מִי יִשְׁמִיעַ כָּל תַּהֲלוֹת יי?
אָדָם הַגָּדוֹל קִדְמוֹן לְכָל קְדוּמִים, מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת חַיִּים קַיָּמִים, עֲשֹׂר
קִנְיָנוֹת אוֹרִים וְתָמִים, צוּר כָּל הָעוֹלָמִים יָהּ יי?
יָהּ הַחֲזָר עֲטָרָה לִישָׁנָה, מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד כְּבָרְאֲשׁוּנָה, קִבֵּץ נִדְחֵי מְכָל
עֵבֶר וּפְנָה, אֵז אֲשִׁיר הַנְּשִׁירָה הַזֹּאת לַיי?

66. דרשתי את שם ה' (ביאת/חגיגה) דוד סתהון

67. אֲדוֹן יַחֲיד יִסַּד אֶרֶץ בַּחֲכָמָה (חֲזוּאִים) הֵרֵב מִנְשֵׁה סַתְהוֹן
אֲדוֹן יַחֲיד יִסַּד אֶרֶץ בַּחֲכָמָה, כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה נִעְלָמָה, הַפְּלִיא
וַעֲשֵׂה בְדַעַת וּמִזְמָה, כָּל הַנְּשָׁמָה תַּהֲלֵל יָהּ יי?
נוֹצֵר חֶסֶד גָּדוֹל וְרַם עַל כָּל אֵל, נֶאֱזָר בְּעֵז גְּבוּרָתוֹ מִי יִמְלֵל,
בְּתַפְאֲרָתוֹ כָּל יְצוּרִים מְחוּלָל, יוֹצֵר הָרִים וּבוֹרָא רוּחַ יי?
קִדְשָׁתָּהּ מֵאֵז אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, הִנָּחֲלָתוֹ לְזֶרַע קֹדֶשׁ מְרֻגָּעִי, בּוֹ אֲשַׁמַּח
אֶהְלֵלָךְ צוּר מוֹשִׁיעִי, כִּי שִׁמְחָתִנִּי בְּפַעֲלָךְ יי?
חֲזָקוֹ עָמִי וְשִׁמְרוֹ שְׁבָתוֹת אֵל, שְׁתִּים כַּהֲלָכָה בְּכַח וְאֵל, כִּי בְּזָכוֹת זֶה
יַחֲיֶיךָ לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַּיִם יי?

68. יושב תהלות (כורד /) יוסף סתהון

יושב תהלות ישראל, אקדיש בעדת אריאל, ולפניו שירה אחדש;
 ביום זה שבת קדש
 חזק קהל עם סגלה, ותחיש להם גאלה, ותבנה בית הבחירה; ואז
 נשיר ונזמרה

69. ידיד נפש אב הרחמן (עג'ם/) אלעזר אזכרי - צפת, מאה 16
 ידיד נפש אב הרחמן מ'ש' עבדך אל רצונך, ירוץ עבדך כמו איל
 ישתנה מול הדרך, כי יערב לו ידידותך מנפת צוף וכל טעם
 הדור נאה ויו העולם בפשי חולת אהבתך, אנא אל נא רפא נא לה
 בהראות לה נעם זיוך, אז תתחזק ותתרפא והיתה לה שפחת עולם
 ותיק יקמו רחמיך וחוסה נא על בן אוהבך, כי זה כמה נכסף נכסף
 לראות בתפארת עזך, אנא אלי מחמד לבי חושה נא ואל תתעלם
 הגלה נא ופרש חביב עלי את סכת שלומך, תאיר ארץ מכבודך
 נגילה ונשמחה בך, מהר אהוב כי בא מועד וחנני כימי עולם.

70. אנדלך אלהי אברהם אבן עזרא - ספרד, מאה 12
 אנדלך אלהי כל נשמה, ואודך ברכ פחד ואימה
 בעמדי תוך קהלך צור לרומם לך אכרע ואכף ראש וקומה
 רקיעי רום הלא נטה במבטא והארץ יסדה על בלימה
 היוכל איש חקור את סוד יצרו ומי הוא זה בכל קדמה וימה

מְרוֹמָם הוּא עָלֵי כָּל פֶּה וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר הִפְלִיא וְעָשָׂה כָּל בְּחֻכָּמָה
וַיִּתְגַּדֵּל בְּגוֹי קְדוֹשׁ וְעֶלְיוֹן וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֵלְמָא

71. אברך את ה' אשר יעצני (תהלים טז–יז, יא)

(ז) אַבְרָךְ אֶת יְקֻנָּךְ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אַף לַיְלֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתִי:

(ח) שְׁוִיתִי יְקֻנָּךְ לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיְמִינִי בֶּל אֲמוּט:

(ט) לָכֵן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבָטַח:

(י) כִּי לֹא תַעֲזֹב בְּפִשִּׁי לְשֹׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שְׁחַת:

(יא) תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שִׁבַּע שְׁמֻחוֹת אֶת פְּנִיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נִצָּח:

72. רבי חנניא בן עקשיא (משנה מכות ג, טז)

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקָשְׂיָא אָמַר, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזִכּוֹת

אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָּה הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנֶאֱמַר (ישעיה

מב) יִי חֲפִץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

סדר ברכת המזון

צויר משלֹו אַכלנו, בָּרכוּ אָמוּנִי. שְׁבַענוּ וְהוֹתַרְנוּ, בְּדִבֶּר יְהוָה:

הִזָּן אֶת עוֹלָמוֹ, רוּעֵנוּ אָבִינוּ. אַכְלָנוּ מִלֶּחֶמוֹ, וּמִיַּינוּ שְׁתִּינוּ. עַל פֶּן נִדָּה לְשִׁמוֹ, וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ. אֲמַרְנוּ וְעָנִינוּ, אֵין קְדוֹשׁ כִּיהָּנָה:

בְּשִׁיר וְקוֹל תוֹדָה, נִבְרַךְ לֵאלֹהֵינוּ. עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה, שֶׁהִנְחִיל לְאַבּוֹתֵינוּ. וּמִזֶּן וְצָדָה, הִשְׁפִּיעַ לְנַפְשֵׁנוּ. חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ, וְאַמַּת יְהוָה:

רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ, עַל עַמְךָ צוּרְנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, זָכוּל בֵּית תַּפְאָרְתֵּנוּ. וְכֵן דָּוִד עֲבָדְךָ, יָבֹא וְיִגְאֲלֵנוּ. רוּחַ אִפְנוּ מְשִׁיחַ יְהוָה:

יְבַנֶּה הַמִּקְדָּשׁ, עִיר צִיּוֹן תְּמִלָּא. וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ, וּבִרְנִינָה שֵׁם נִעְלָה. הִרְחֵמוּ הַנִּקְדָּשׁ, יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלָּה. עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא. בְּבִרְכַּת יְהוָה:

ברשות מורי ורבותי וברשות שמים נברך לאלוקינו נברך לאדוננו נברך למלכנו למושיענו.

אַבְרָהָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת. תָּמִיד תִּהְיֶה בְּפִי: סוּף דִּבֶּר הַכֹּל נִשְׁמַע. אֶת הָאֱלֹהִים יִרְאֵה וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: תִּהְיֶה יְהוָה יְדִבֶּר פִּי. וַיִּבְרַךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קְדוֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲמָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וַיְדַבֵּר אֵלַי, זֶה

הַשְּׁלָחוֹן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

הַמִּזְמָן אוֹמֵר: הִב לָנוּ וְנִבְרִיךְ לְמִלְכָּא עֲלָאָה קְדִישָׁא: הַמְסוּבִים עוֹנִים: שְׁמִים: הַמִּזְמָן אוֹמֵר: בְּרִשּׁוֹת מִלְכָּא עֲלָאָה קְדִישָׁא, (בשבת וּבְרִשּׁוֹת שְׁבֶת מִלְכָּתָא).

(ביום טוב ובְּרִשׁוֹת יוֹמָא טָבָא קְדִישָׁא). וּבְרִשׁוֹתְכֶם, נְבָרְךָ: המסובים עונים:
נְבָרְךָ: המזמן אומר: נְבָרְךָ (בעשרה אֱלֹהִינוּ) שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלֹ: והמסובים עונים:
בְּרוּךְ (בעשרה אֱלֹהִינוּ) שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תְּמִיד חַיֵּינוּ: המזמן
חוזר:

בְּרוּךְ (בעשרה אֱלֹהִינוּ) שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תְּמִיד חַיֵּינוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֵּן
אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כָּלוֹ בְּטוּבוֹ, בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרִיּוֹחַ
וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נֵתֵן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ:
וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ, מִזֶּן
תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא אֵל זֵן וּמַפְרִיֵּס לְכָל, וְשִׁלְחָנוּ
עֲרוּךְ לְכָל, וְהִתְקִין מַחֲיָה וּמִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא
בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב חֶסֶדְךָ, כְּאֶמֶר; פּוֹתֵחַ אֶת יַדְךָ,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָהוָה, הַזֵּן אֶת הַכֹּל:

**נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנַּחֲלָתָ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
חֲמֻדָּה, טוֹבָה וְרַחֲבָה, בְּרִית וְתוֹרָה, חַיִּים וּמִזּוֹן, עַל
שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפָדִיתָנוּ מִבֵּית עַבָדִים, וְעַל
בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלֹּמְדָתָנוּ, וְעַל
חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים
וּמִזּוֹן שֶׁאַתָּה זָן וּמַפְרִיֵּס אוֹתָנוּ.**

**עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת
וְעַל הַנִּחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:**

תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרֵי
כֵן בָּאוּ בְנֵיךְ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנֵנו אֶת
הַיִּכְלָה. וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ
נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנוֹת יָמֵי
חֲנֻכָּה אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ
עִמָּהֶם נִסִּים וּנְפִלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל סֶלָה:

בַּפּוֹרִים: בַּיָּמִי מִרְדְּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן
הַבִּירָה. כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע.
בְּקֹשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל
הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בַּיּוֹם

בַּחֲנוּכָה: בַּיָּמִי מִתִּתִּיה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל
חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן
הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְחֵם
תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת
צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דָּנַתָּ אֶת דִּינָם.
נִקְמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיָד
חֲלָשִׁים. וְרַבִּים בְּיָד מַעֲטִים. וְרָשָׁעִים בְּיָד
צַדִּיקִים. וְטַמְאִים בְּיָד טְהוֹרִים. וְזִדִּים
בְּיָד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ

אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שָׁנִים עָשָׂר גָּמְוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל
הוא חֹדֶשׁ אֶדֶר וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאֵתָה הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם כִּסּ וּפָלָא וְנוֹדָה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הַפְּרַתְּ אֶת עֲצָתוֹ. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:
וְקִלְקֵלֶת אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ

**וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אֶת שִׁמְךָ, כָּאִמּוֹר; וְאֶכְלֵת וְשִׁבְעֵת, וּבִרְכָּתְךָ אֵת יְהוָה
אֱלֹהֵיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן.**

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עֲלֵינוּ, וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הַיְכָלְךָ,
וְעַל מְעוֹנְךָ, וְעַל דְּבִירְךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. אָבִינוּ רַעֲנוּ, זִוִּינּוּ, פִּרְנִסְנוּ.
כָּלִכְלֵנוּ, הַרְוִיחֵנוּ, הַרְוֵחַ לָנוּ מִהֵרָה מְכַל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא
אַל תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַיָּד מִתְּנוֹת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא
לַיָּד הַלּוֹאֲתָם. אֵלֹא לַיָּד הַמְּלָאָה וְהַרְחֲבָה, הָעֹשִׂיָה
וְהַפְּתוּחָה, יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נָכִילָם
לְעוֹלָם

הבא. ומלכות בית דוד משיח תחזירנה למקומה

במהרה בימינו.

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי,
השבת הגדול והקדוש הזה, כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך,
נשבות בו, וננוח בו, ונתענג בו, כמצות חקי רצונך, ואל תהי
צרה ויגון ביום מנוחתנו. והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו,
כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו חרבן ביתך
הגדול והקדוש לא שכחנו, כי

אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

בר"ח וביו"ט ובחזה"מ: אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע,
ויפקד, ויזכר, זכרוננו וזכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד עבדך,
וזכרון כל עמך בית ישראל, לפניך, לפליטה, לטובה, לחן לחסד ולרחמים, לחיים
טובים ולשלום. ביום: בראש חודש: ראש חדש הזה: בפסח: חג המצות הזה, ביום (ביום
טוב אומר: טוב) מקרא קדש הזה: בסוכות: חג הסוכות הזה, ביום (ביום טוב אומר: טוב)
מקרא קדש הזה: בשבועות: חג השבועות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה: בשמיני
עצרת: שמיני חג עצרת הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה: בראש השנה: הזכרון הזה,
ביום טוב מקרא קדש הזה: לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה,
ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו,
וחמול ורחם עלינו, והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון

ורחום אתה.

וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ. בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. (ויאמר בלחש: אָמֵן):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, לָעֵד הָאֵל
אֲבֵינוּ מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ
יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל.
שָׁבָכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא
יֵיטִיב לָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא יְגַמְלָנוּ לָעֵד
חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, וְרוּחַ

וְהַצֵּלָה, וְכָל טוֹב: (הַשּׁוֹמְעִים יַעֲנוּ: אָמֵן).

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ. הַרְחֵמֵן הוּא
יִשְׁתַּבַּח בְּשִׁמְיָם וּבְאָרֶץ. הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ
לְדוֹר דּוֹרִים. הַרְחֵמֵן הוּא קֶרֶן לְעַמּוֹ יִרְיָם. הַרְחֵמֵן הוּא
יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים. הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד
וְלֹא בְּבִזּוּי, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר,
בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּשִׂמְחָה וְלֹא בִּיגוֹן. הַרְחֵמֵן הוּא

יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ. הַרְחֵם הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רוּחָה
 וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו. הַרְחֵם הוּא יַצְלִיחַ אֶת
 דַּרְכֵינוּ. הַרְחֵם הוּא יִשְׁבֹּר עוֹל גָּלוּת מְהֵרָה מֵעַל
 צְוֹאֲרֵנוּ. הַרְחֵם הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
 הַרְחֵם הוּא יִרְפָּאנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ,
 וְרְפוּאָת הַגּוּף. הַרְחֵם הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ
 הַרְחִבָּה. הַרְחֵם הוּא יְבָרֶךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ
 בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כָּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב בְּכָל מִכַּל כָּל, כֵּן יְבָרֶךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה,
 וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן. הַרְחֵם הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ

סִכָּת

שְׁלוֹמוֹ:

בשבת: הַרְחֵם הוּא יַנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

בראש חודש: הַרְחֵם הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

בסוכות: הַרְחֵם הוּא יַזְכֵּנוּ לִישֵׁב בְּסִכָּת עוֹרוֹ שֶׁל לוֹיִתָּן:

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׂפָע קִדְשָׁה וְטָהָרָה מִשְׁבַּעַה אוֹשְׁפִיזִין

עֲלָאִין קִדְיָשִׁין. זְכוּתָם תִּהְיֶה מִגֵּן וְצָנָה עָלֵינוּ:

בְּמוֹעֲדִים: הַרְחָמֵן הוּא יִגְיַעֲנוּ לְמוֹעֲדִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם:

לְיוֹם טוֹב: הַרְחָמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ לְיוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב:

הַרְחָמֵן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבָּנוּ וְתִהְיֶה

יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא. וְיִהְיֶה כָּל מַעֲשֵׂינוּ

לְשֵׁם שָׁמַיִם:

בְּרַכַּת אוֹרַח: הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשְּׁלַחָן הַזֶּה שְׂאֲכָלְנוּ עָלָיו, וְיִסְדֵּר בּוֹ
כָּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם, וְיִהְיֶה כְּשִׁלְחָנוּ שֶׁל אֲבֹרָהִם אֲבִינוּ, כָּל רֵעֵב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל,
וְכָל צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל יַחֲסֹר מִמֶּנּוּ כָּל טוֹב לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.
הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בַּעַל הַבֵּית הַזֶּה וּבַעַל הַסֵּעֲדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו
וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׁיחִיו וּבְנִכְסִים שִׁירְבוּ, בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפְעָלֵי
יָדָיו תִּרְצֶה, וְיִהְיֶה נִכְסֵיוֹ וְנִכְסֵינוּ מְצֻלָּחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו
וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דָּבָר חָטָא וְהִרְהוֹר עוֹן. שֶׁשׁ וְשִׁמְחַת כָּל הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר
וְכָבוֹד, מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם, לֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא.
אָמֵן כֵּן יְהִי

רְצוֹן.

הַרְחָמֵנוּ הוּא יַחֲיֵינוּ וַיִּזְכֵּנוּ וַיִּקְרַבֵּנוּ לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבָנִין
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ.
 וַעֲשֵׂה חֶסֶד לַמְּשִׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ
 וָרַעְבוּ, וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַם
 זָקֵנְתִּי, וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב. וְזָרְעוֹ מִבֶּקֶשׁ לֶחֶם: כָּל
 הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְּוָה, וְזָרְעוֹ לְבִרְכָּה: מֶה שְּׂאֲכַלְנוּ יְהִיָּה
 לְשִׁבְעָה. וּמֶה שְּׂשַׁתִּינוּ יְהִיָּה לְרִפּוּאָה. וּמֶה שְּׁהוֹתָרְנוּ
 יְהִיָּה לְבִרְכָּה, כְּדִכְתִּיב; וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִירוּ כְּדַבֵּר
 יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ
 הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה, וְהִיָּה יְהוָה מִבְּטָחוֹ: יְהוָה עַז
 לַעֲמוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

ברכה מעין שלוש

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אכל פירות מז' מינים

שנה יין יאמר

אכל מזונות יאמר

יאמר

על הגֶּפֶן ועל פְּרֵי הַגֶּפֶן:

על המִּחְיָה ועל הַכֶּלְכֶּלֶה:

על העץ ועל פרי העץ:

**ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת
לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה. רחם יהוה אלהינו עלינו ועל
ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל הר ציון משכן כבודך. ועל מזבחך. ועל
היכלך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. והעלנו לתוכה. ושמחנו
בבנינה ובברכך עליה בקדשה ובטהרה:**

ורצה והליצנו ביום השבת הזה:

בראש חודש - וזכרנו לטובה ביום ראש חדש הזה:

בראש השנה - וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה:

ביום טוב ובחול המועד - ושמחנו ביום:

בספס - חג המצות. בשבועות - חג השבועות. בסוכות - חג הסוכות. בשמיני עצרת - שמיני חג

ועצרת: הזה. ביום (ביום טוב - טוב) מקרא קדש הזה:

כי אתה טוב ומטיב לכל ונודה לך יהוה אלהינו על הארץ ועל

המחיה ועל הכלכלה: ועל פרי הגפן: ועל הפרות:

על של ארץ ישראל אומר על של ארץ ישראל אומר על של ארץ ישראל אומר

ועל מחיתה ועל כלכלתה: ועל פרי גפנה: ועל פרותיה:

ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל:

המחיה ועל הכלכלה: פרי הגפן: הפרות:

על של ארץ ישראל אומר על של ארץ ישראל אומר על של ארץ ישראל אומר

מחיתה: פרי גפנה: פרותיה: